

HOOFDSTUK VI

VEILIGHEIDSWET 1947

1947

No. 142

Zie veiligheidsvoorschrift No. 1 (G.B. 1972 No. 95) blz. 20

Zie veiligheidsvoorschrift No. 3 (G.B. 1948 No. 183) blz. 31

Zie veiligheidsvoorschrift No. 2 (G.B. 1948 No. 104) blz. 29

Zie veiligheidsvoorschrift No. 4 (G.B. 1949 No. 128) blz. 33

G.B. 1962 No. 109

1.
 - a. het voorkomen en beperken van ongevallen en van brand, het verschaffen van hulp bij ongevallen en van gelegenheid tot ontvluchting bij brand;
 - b. het bevorderen van de zindelijkheid
 - c. het bevorderen van een draaglijke temperatuur
 - d. het tegengaan van het ontstaan en de verspreiding, of het verwijderen van schadelijke of hinderlijke dampen of gassen of van stof;
 - e. het voorkomen van schade aan de gezondheid tengevolge van de arbeid;
 - f. de hoogte van werklokalen en de vrijeluchtruimte voor elke persoon in verband met de hoogte;
 - g. de dagverlichting en de kunstverlichting;
 - h. de elektrische installatie;
 - i. kleedkamers, klederbergplaatsen, schaftgelegenheden en slaapverblijven;
 - j. privaten, urinoirs en wasgelegenheden.
2. Het hoofd of de Bestuurder is verplicht te zorgen, dat in zijn onderneming voldaan is aan de krachtens dit artikel gegeven voorschriften. Gelijke verplichting rust op het opzichthoudend personeel, ieder voor zoveel betreft de arbeid, waarover hij het opzicht heeft.
3. Aan de verplichting van het Hoofd of de bestuurder en van het opzichthoudend personeel wordt geacht te zijn voldaan, wanneer zij aantonen, dat door hen de nodige maatregelen zijn genomen, de nodige middelen zijn verschaft en het redelijkerwijze te vorderen toezicht is gehouden, om de naleving te verzekeren van de bepalingen, voor welke naleving zij verplicht waren te zorgen.
4. Een werknemer, die arbeid verricht waarop een voorschrift, krachtens dit artikel gegeven, van toepassing is, is verplicht bij of ter zake van dien arbeid dat voorschrift na te leven in de op grond van dat voorschrift aanwezige en voor hem bestemde beveiligingsmiddelen aan te wenden.

Artikel 3 bis5

1. Het is verboden bij Landsbesluit aan te wijzen werktuigen, toestellen, vaten of gereedschappen, alsmede hetgeen daartoe behoort in een onderneming in werking te brengen, of in werking te hebben zonder vergunning van de directeur.

2. Bij landsbesluit wordt vastgesteld aan welke eisen de in het vorige lid bedoelde werktuigen, toestellen, vaten of gereedschappen met hun toebehoren moeten voldoen.
3. De vergunning wordt verleend, indien de werktuigen, toestellen, vaten of gereedschappen met hun toebehoren bij keuring door de Dienst der arbeidsinspectie blijken te voldoen aan de krachtens lid 2 of krachtens artikel 3 ten aanzien daarvan gegeven voorschriften.
Aan de vergunning kunnen voorwaarden worden verbonden, onder meer betreffende herkeuring. Van weigering der vergunning heeft de in het eerste lid bedoelde ambtenaar terstond schriftelijke kennis aan de verzoeker, met vermelding van de gronden, waarop de weigering steunt.
4. Onverminderd het bepaalde in het vorige lid kan door de Dienst der Arbeidsinspectie elk der krachtens lid 1 aangewezen werktuigen, toestellen, vaten of gereedschappen met hun toebehoren aan een keuring worden onderworpen, indien en zodra het Hoofd van de Dienst zulks in het belang van de veiligheid wenselijk acht.
De vergunning kan door de Directeur worden ingetrokken, indien de desbetreffende werktuigen, toestellen, vaten of gereedschappen met hun toebehoren bij keuring niet aan de toegeschreven eisen blijken te voldoen.
5. Het hoofd of de Bestuurder van een onderneming is verplicht de te keuren werktuigen, toestellen, vaten of gereedschappen en de werknemers die, in verband met de keuring, nodig zijn, ter beschikking van de betrokken ambtenaar te stellen en overigens alle door hem verlangde medewerking bij de keuring te verlenen.
6. Bij Landsbesluit wordt bepaald op welke wijze de keuring dient te geschieden en welke regelen daarbij moeten worden in acht genomen.
7. Bij Landsbesluit kunnen tarieven worden vastgesteld, welke voor de bij, of krachtens deze Landsverordening voorgeschreven, verrichte of eventueel verzochte keuringen in rekening kunnen worden gebracht.

Artikel 3 ter2

1. Door, of vanwege de Directeur kunnen de krachtens artikel 3 bis aangewezen werktuigen, toestellen, vaten of gereedschappen met hun toebehoren of onderdelen daarvan worden verzegeld, indien naar zijn oordeel de werking daarvan ernstig gevaar oplevert voor in de onderneming werkzame personen tengevolge van het niet naleven van de krachtens artikel 3 of krachtens artikel 3 bis, lid 2 gegeven voorschriften.
2. Van de verzegeling wordt door de betrokken ambtenaar een procesverbaal, bevattende de redenen van de verzegeling, opgemaakt en binnen tweemaal 24 uur aan het Hoofd of de Bestuurder uitgereikt.
3. Het Hoofd of de Bestuurder kan binnen veertien dagen na de verzegeling bij gemotiveerd verzoekschrift daartegen in beroep komen bij de kantonrechter in wiens rechtsgebied de werktuigen, toestellen, vaten of gereedschappen met hun toebehoren zich bevinden. De kantonrechter geeft, na het Hoofd of de Bestuurder en de directeur en zo nodig deskundigen te hebben gehoord, zijn met redenen omklede beschikking zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen tien dagen, nadat het beroepschrift ter Griffie is ingediend. De beëdiging van deskundigen geschiedt volgens de bepalingen van het Surinaams Wetboek van Burgerlijke rechtsvordering. Indien de rechter het beroep gegrond acht, zal hij de ontzegeling gelasten. De beschikking van de kantorechter is niet aan enig rechtsmiddel onderworpen.

4. De Directeur draagt voor de ontzegeling zorg, zodra aan de voorschriften is voldaan en geen ernstig gevaar voor de veiligheid meer aanwezig is, dan wel zodra de rechter de ontzegeling heeft gelast.

Artikel 3 quarter **

Tegen weigering of intrekking van de in artikel 3 bis bedoelde vergunning kan door het Hoofd of de Bestuurder binnen 2 weken na de ontvangst van de kennisgeving daarvan, beroep worden ingesteld bij de Minister.

Artikel 4

1. Het Hoofd of de Bestuurder is verplicht ter plaatse waar arbeid in zijn onderneming wordt verricht, of op de dichtbijzijnde plaats, een kennisgeving gesteld in de Nederlandse taal, aan te plakken, of op te hangen en aangeplakt, of opgehangen te houden, bevattende de op de onderneming betrekking hebbende voorschriften, gegevens krachtens artikel 3.
2. Het Hoofd of de Bestuurder zorgt, dat een afschrift van deze kennisgeving wordt verstrekt aan de in dienst der onderneming zijnde werknemers binnen acht dagen na de ophanging of aanplakking, dan wel aan nieuwe werknemers vóór of bij hunner indiensttreding, een en ander, voorzover die werknemers, met het oog op de aard van hun arbeid daarvoor in aanmerking komen.

DERDE AFDELING

Toezicht

Artikel 5

De Directeur van Sociale Zaken, de Distrkts-Kommissarissen en andere door de Gouverneur aan te wijzen ambtenaren zijn belast met de handhaving van deze Verordening en van de krachtens haar gegeven voorschriften en met de medewerking aan de uitvoering ervan.

Artikel 6

Het Hoofd of de bestuurder van een onderneming en de daarin werkzame personen zijn verplicht aan de in artikel 5 bedoelde ambtenaren de verlangde inlichtingen te geven omtrent de zaken en feiten, de naleving van deze Verordening en de krachtens haar gegeven voorschriften betreffende. De inlichtingen moeten, zo dit verzocht wordt, schriftelijk worden verstrekt binnen de door die ambtenaren gestelde termijn.

Artikel 7

1. Het Hoofd of de bestuurder zendt, binnen een maand na de inwerkingtreding dezer Verordening, dan wel binnen een maand, na het in werking brengen van een onderneming, aan de Directeur van Sociale Zaken een opgave:
 - a. van het bedrijf, dat wordt uitgeoefend;
 - b. van de soort drijfkracht en het aantal krachtwerktuigen, die worden gebezigd, dan wel het gebruik van een oven of stoomketel;
 - c. van het aantal der personen, die aldaar in de regel zullen verblijven.

2. Van iedere wijziging wordt op dezelfde wijze een opgave gezonden binnen een maand, nadat die wijziging heeft plaats gehad.

VIERDE AFDELING

Strafbepalingen

Artikel 8

1. Met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden wordt gestraft:

- a. overtreding van het bepaalde bij artikel 3 van de krachtens dit artikel gegeven voorschriften, artikel 4, artikel 6 of artikel 7;
- b. het Hoofd of de Bestuurder van een onderneming, die zonder vergunning, nadat de vergunning is ingetrokken, of in strijd met de aan die vergunning verbonden voorwaarden, de krachtens artikel 3 bis aangewezen werktuigen, toestellen, vaten of gereedschappen in werking brengt of heeft of die in strijd handelt met de voor hem uit artikel 3 bis, lid 5, voortvloeiende verplichting;
- c. overtreding van een voorwaarde, verbonden aan een ontheffing of vrijstelling, als bedoeld in artikel 12.

2. Indien tijdens het plegen van het feit nog geen twee jaren zijn verlopen sedert een vroegere veroordeling van de schuldige, wegens een overtreding, als bedoeld in het eerste lid, kan hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden worden opgelegd.

Artikel 9

1. Met het opsporen van de bij artikel 8 strafbaar gestelde feiten zijn, behalve de bij artikel 8 van het surinaams wetboek van Strafvordering aangewezen personen, belast de in artikel 5 genoemde ambtenaren; en ten aanzien van bedrijven of diensten onder beheer van het Gouvernement, zijn met deze taak uitsluitend belast de Directeur van Sociale zaken, de Procureur-Generaal en de hulp-officieren van Justitie, bedoeld in artikel 23 van het Surinaams Wetboek van Strafvordering.

2. De in het eerste lid bedoelde ambtenaren hebben toegang tot alle plaatsen, waar arbeid verricht of pleegt te worden verricht of ten aanzien waarvan redelijkerwijze vermoed kan worden, dat aldaar arbeid wordt verricht; ten aanzien van bedrijven of diensten onder beheer van het Gouvernement komt deze bevoegdheid uitsluitend toe aan de Directeur van Sociale Zaken, de Procureur-Generaal en de hulp-officieren van Justitie. Zij zijn bevoegd zich van bepaalde, door hen aan te wijzen personen, te doen vergezellen.

3. Wordt aan de in het eerste lid bedoelde ambtenaren de toegang geweigerd of belemmerd, of wordt hun op aanmelding tot toelating niet geantwoord, dan verschaffen zij zich de toegang desnoods met de hulp van de sterke arm.

4. In woningen treden zij, tegen de wil van de bewoner niet binnen, dan vergezeld van de betrokken Distrikts-Kommissaris ofwel voorzien van een algemene of bijzondere schriftelijke last van de Procureur-Generaal, danwel van de betrokken Distrikts-Kommissaris. Van dit binnentreden wordt door hen binnen tweemaal vierentwintig uren procesverbaal opgemaakt, daarin wordt van het tijdstip van binnentreden en van de redenen, die daartoe geleid hebben, melding gemaakt. Het procesverbaal wordt degene in wiens woning is binnentreden in afschrift medegedeeld.

Artikel 10

1. De in artikel 9 bedoelde ambtenaren zijn verplicht tot geheimhouding van hetgeen hun in plaatsen, waar zij krachtens dat artikel binnentreden omtrent het daar uitgeoefend wordend bedrijf is bekend geworden, voorzover deze niet in strijd is met hun ambt of de bepalingen van deze of een andere algemene verordening.
2. De in het vorig lid bedoelde ambtenaren zijn, behoudens tegenover hem, aan wier bevelen zij uit kracht van hun ambt zijn onderworpen, verplicht tot geheimhouding van de namen der personen door wie aangifte is gedaan van een overtreding van het bij of krachtens deze Verordening bepaalde, behoudens, wanneer deze personen hun schriftelijk hebben verklaard, tegen de mededeling hunner namen geen bezwaar te hebben.
3. Hij, die opzettelijk de bij het eerste of het tweede lid opgelegde geheimhouding schendt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden, met of zonder ontzetting van het recht om ambten of bepaalde ambten te bekleden.
4. Hij, aan wiens schuld schending van die geheimhouding te wijten is, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.
5. Geen vervolging heeft plaats dan op klachte:
 - a. van het Hoofd of de Bestuurder, terzake van overtreding van het bepaalde in het eerste lid;
 - b. van hem, wiens naam is medegedeeld, terzake van overtreding van het bepaalde bij het tweede lid.

Artikel 11

De bij of krachtens deze Verordening strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als overtredingen, behalve de feiten, strafbaar gesteld bij het derde en vierde lid van artikel 10, die als misdrijven worden beschouwd.

VIJFDE AFDELING

SLOTBEPALINGEN

Artikel 12

Door de Gouverneur kunnen de gevallen worden aangewezen, waarin van de krachtens deze Verordening gegeven voorschriften, voorwaardelijk of onvoorwaardelijk en al dan niet voor een onbepaalde tijd, door de Directeur van Sociale zaken ontheffing of vrijstelling kan worden verleend en waarin zodanige ontheffing of vrijstelling kan worden ingetrokken.

Artikel 13

Deze Landsverordening kan worden aangehaald onder de titel van “**veiligheidsverordening**”, met bijvoeging van het jaartal van het Gouvernementsblad, waarin zij is geplaatst, en treedt in werking op een nader door de Gouverneur te bepalen tijdstip.

Gegeven te Paramaribo, de 8ste september 1947.
J.C. BRONS.

De wnd. Gouvernements-sekretaris
A.J. MAY.

Uitgegeven, de 30ste september 1947
De Wnd. Gouvernements-Sekretaris,
A.J. MAY.

1947

No. 167

GOUVERNEMENTSBLAD VAN SURINAME

Resolutie van 31 oktober 1947, no. 4476, bepalende de gevallen bedoeld in artikel 12 der Veiligheidsverordening 1947 (G.B. no. 142)*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME

Gehoord de Directeur van Sociale Zaken,

Gelet op artikel 13 van de "veiligheidsverordening 1947" (G.B. no. 142)

Besluit:

Te bepalen :

I. dat als gevallen bedoeld in artikel 12 der Veiligheidsverordening 1947 (G.B. no. 142) worden aangewezen :

- a. het geval, dat door bijzondere omstandigheden, niet beschikt kan worden over technische hulpmiddelen, benodigd voor het aanbrengen van voorgeschreven beveiligingen;
- b. het geval, dat het aanbrengen van voorgeschreven beveiligingen in een onderneming zodanige stagnatie zou veroorzaken, dat gewichtige belangen daardoor in het gedrang zouden komen.

II. dat afschrift van deze Resolutie in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, de 31ste oktober 1947.

J.C.BRONS.

Uitgegeven, de 31ste oktober 1947.

De Wnd.Gouvernements-Sekretaris,

A.J.MAY.

1983

no. 42

STAATSBLAD van de **REPUBLIEK SURINAME**

Decreet E-35

Decreet van 25 mei 1983, houdende vaststelling van bepalingen met betrekking tot de Arbeidsinspectie. (**Decreet Arbeidsinspectie**).

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het – in verband met het tot nog toe ontbreken van een integrale wettelijke regeling betreffende de arbeidsinspectie – noodzakelijk is regelen vast te stellen met betrekking tot de arbeidsinspectie in Suriname;

Heeft, na goedkeuring door de Raad van Ministers en het militair gezag, vastgesteld het onderstaande decreet :

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

1. Voor de toepassing van het bij of krachtens dit decreet bepaalde wordt verstaan onder : de minister : de Minister belast met Arbeidszaken.

2. Voor de toepassing van dit decreet worden met onderneming gelijkgestelde bedrijven, diensten of instellingen onder beheer van de Overheid of enig publiekrechtelijk lichaam, behoudens voor zoveel daarin werkzaamheden worden verricht in militair verband, waarbij uitsluitend of voornamelijk militairen betrokken zijn.

Artikel 2

1. Er is een Arbeidsinspectie.
2. De Dienst der Arbeidsinspectie wordt geleid door het Hoofd der Arbeidsinspectie.
3. Ten behoeve van de Arbeidsinspectie wordt het grondgebied van de staat Suriname bij beschikking van de Minister verdeeld in ressorten.
4. Aan het hoofd van één of meer ressorten staat een arbeidsinspecteur.
5. Het hoofd der Arbeidsinspectie en de arbeidsinspecteurs zijn controlerende ambtenaren werkzaam bij de arbeidsinspectie.
6. De arbeidsinspecteurs zijn ambtenaren in vaste dienst van de Overheid.

HOOFDSTUK II

Taak van de arbeidsinspectie en de arbeidsinspecteurs

Artikel 3

De taak van de Arbeidsinspectie en de arbeidsinspecteurs bestaat uit :

- a. het toezien op en het verzekeren van de naleving van de wettelijke bepalingen met betrekking tot de arbeidsvoorwaarden en de bescherming van de werknemers bij de uitoefening van hun werkzaamheden en van andere wettelijke regelingen voor zover de arbeidsinspecteurs mede belast zijn de naleving van deze regelingen te verzekeren;
- b. het verschaffen van inlichtingen en het geven van technische adviezen aan de werkgevers en werknemers met betrekking tot de meest doeltreffende middelen ter naleving van de wettelijke bepalingen;
- c. het rapporteren aan de bevoegde autoriteiten door de arbeidsinspecteurs van door hen geconstateerde gebreken en misbruiken, welke niet met name onder de bepaalde wettelijke bepalingen vallen.

Artikel 4

1. Op verzoek van het Hoofd der Arbeidsinspectie kunnen door de Minister deskundigen ter beschikking worden gesteld aan de Arbeidsinspectie.
2. Het Hoofd der Arbeidsinspectie kan in voorkomende gevallen een beroep doen op door de Minister aan te wijzen particuliere lichamen voor het verlenen van technische bijstand.
3. Op de deskundigen is artikel 9 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 5

1. De werkkring en bevoegdheden van de arbeidsinspecteur kunnen, voor zover niet bij dit decreet voorzien, bij Staatsbesluit nader worden geregeld.
2. De instructies voor de arbeidsinspecteurs worden met inachtneming van de bepalingen van dit decreet door de Minister vastgesteld.

Artikel 6

1. Alvorens zijn benoeming te aanvaarden legt de arbeidsinspecteur in handen van de Directeur van Binnenlandse Zaken de eed af tot geheimhouding en nauwgezette plichtsvervulling.
2. De eed zal op schrift gesteld worden waarvan een gelegaliseerd afschrift blijft berusten bij het archief van het Ministerie van Arbeid.

Artikel 7

Indien aan de Arbeidsinspectie andere taken opgedragen zijn dan genoemd in artikel 3, zullen deze de arbeidsinspecteurs bij de uitoefening van laatstgenoemde taken niet mogen hinderen, noch op enigerlei wijze afbreuk mogen doen aan het gezag of de onpartijdigheid, welke voor deze ambtenaren bij hun betrekking met werkgevers en werknemers noodzakelijk zijn.

Artikel 8

De arbeidsinspecteurs nemen behalve in de gevallen door de Minister bepaald, zonder diens toestemming middelijk noch onmiddelijk deel aan ondernemingen, waarvoor bepalingen gelden, welker handhaving aan hen is opgedragen of tot welke uitvoering zij moeten medewerken.

Artikel 9

1. De arbeidsinspecteurs zijn verplicht tot geheimhouding van zaken waarvan ze weten, althans behoren te weten, dat deze geheim gehouden behoren te worden, voor zover deze geheimhoudingsplicht niet in strijd is met de bepalingen van dit decreet.
2. De arbeidsinspecteurs zijn verplicht, behoudens tegenover hen, aan wier bevelen zij uit kracht van hun ambt zijn onderworpen tot geheimhouding van de namen der personen, door wie aangifte is gedaan van een overtreding, tenzij deze personen hun schriftelijk hebben verklaard, tegen de mededeling van hun namen geen bezwaar te hebben.
3. De arbeidsinspecteurs dienen zich er van te onthouden om aan de werkgever of diens vertegenwoordiger mede te delen, dat ten gevolge van een klacht een inspectiebezoek is gebracht.

HOOFDSTUK III

Algemene bevoegdheden van de arbeidsinspecteurs

Artikel 10

1. De arbeidsinspecteurs, voorzien van behoorlijke legitimatiebewijzen, zijn bevoegd:
 - a. om vrijelijk, zonder voorafgaande kennisgeving, te allen tijde in elke aan toezicht onderworpen onderneming of daarmee bij wet gelijkgestelde plaats binnen te treden;
 - b. om overdag of des nachts alle plaatsen te betreden, waarvan zij een redelijke grond hebben te veronderstellen, dat deze aan toezicht van de Arbeidsinspectie onderworpen zijn.
2. Wordt aan de arbeidsinspecteurs de toegang geweigerd of belemmerd, of wordt op hem aanmelding tot toelating niet geantwoord, dan verschaffen zij zich de toegang desnoods met behulp van de ambtenaren als bedoeld in artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering.
3. Indien de plaats, bedoeld in lid 1, tevens een woning of alleen door een woning toegankelijk is, treden zij tegen de wil van de bewoner niet binnen dan op vertoon van een algemene of bijzondere schriftelijke last van een lid van het Openbaar Ministerie of van de Districts-Commissaris, binnen wiens gebied het ressort is gevestigd.
4. Van dit binnentreden maken zij procesverbaal op, dat binnen tweemaal 24 uur aan degene, wiens woning is binnentreden, in afschrift wordt medegedeeld.

Artikel 11

1. De arbeidsinspecteurs, voorzien van behoorlijke legitimatiebewijzen, zijn bevoegd om over te gaan tot alle onderzoeken, controles of enquetes, welke zij nodig mochten oordelen teneinde zich er van te verzekeren dat de wettelijke bepalingen, zoals bedoeld in artikel 3, lid 1 daadwerkelijk in acht genomen worden.
2. In het bijzonder is de arbeidsinspecteur bevoegd:
 - a. om alleen of in tegenwoordigheid van getuigen de werkgever of het personeel der onderneming te ondervragen over alle aangelegenheden betreffende de toepassing van de wettelijke bepalingen;
 - b. om overlegging te vragen van alle boeken, registers, documenten en andere geschriften, waarvan het aanhouden in de arbeidswetgeving is voorgeschreven of daaruit voortvloeit, en om afschriften daarvan of uittreksel daaruit te maken;
 - c. om het aanplakken van mededelingen te eisen, waarvan het aanbrengen krachtens de wettelijke bepalingen voorgeschreven is;
 - d. om monsters van materialen en stoffen, die gebruikt of behandeld worden, te nemen en in beslag te nemen teneinde die te analyseren, mits de werkgever of diens vertegenwoordiger nadien hiervan in kennis wordt gesteld;
 - e. om te gelasten dat binnen een door hem te bepalen termijn de veranderingen aan de installaties aangebracht worden, die noodzakelijk zijn om de strikte toepassing van de wettelijke bepalingen betreffende de veiligheid en de gezondheid van de werknemers te verzekeren.
3. De arbeidsinspecteurs zijn tevens bevoegd:
 - a. om voorstellen te doen aan de werkgever of diens vertegenwoordiger en de werknemers of hun vertegenwoordigers;
 - b. om de werkgever of de werknemer of hun vertegenwoordigers aan te manen dat bepaalde overeenkomsten of wettelijke voorschriften nageleefd moeten worden, waarvan aantekening zal worden gehouden.

HOOFDSTUK IV

Bijzondere bevoegdheden van de arbeidsinspecteurs.

Artikel 12

1. De arbeidsinspecteur is bevoegd te bevelen dat personen niet mogen verblijven in door hem aangewezen ruimten, of dat door hem aangewezen werkzaamheden moeten worden gestaakt, indien naar zijn oordeel dat verblijf of die werkzaamheden onmiddellijk gevaar voor de veiligheid of de gezondheid van personen oplevert of opleveren.
2. Er is onder meer sprake van onmiddellijk gevaar als bedoeld in het voorgaande lid, indien werknemers geen gebruik maken van de noodzakelijke persoonlijke beschuttingsmiddelen.
3. Een bevel als bedoeld in lid 1, kan mondeling of schriftelijk worden gegeven. Indien het mondeling is gegeven, wordt het zo spoedig mogelijk schriftelijk bevestigd aan het hoofd of de bestuurder der onderneming.
4. Zodra naar het oordeel van de arbeidsinspecteur die het bevel gaf, geen onmiddellijk gevaar meer aanwezig is, trekt hij dat bevel in.

Artikel 13

1. Degene, die een bevel als bedoeld in artikel 12, lid 1 heeft gegeven, is bevoegd met betrekking tot de tenuitvoerlegging daarvan de nodige maatregelen te treffen, de nodige aanwijzingen te geven en de hulp van de ambtenaren als bedoeld in artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering in te roepen.
2. De maatregelen en aanwijzingen kunnen ondermeer betrekking hebben op het verzegelen van werktuigen, toestellen, ruimten en dergelijke, of onderdelen daarvan.
3. Ieder, wie zulks aangaat is verplicht zich te gedragen overeenkomstig het krachtens artikel 12, lid 1, gegeven bevel en de in de leden 1 en 2 van dit artikel bedoelde aanwijzingen.

Artikel 14

1. In geval van toepassing van artikel 12, lid 1, kan de werkgever of diens vertegenwoordiger binnen 24 uur in beroep gaan bij de Minister.
2. Het beroep op de Minister heeft geen schorsende werking.
3. De Minister beslist binnen tweemaal 24 uur. Hiervan wordt de werkgever of diens vertegenwoordiger zo spoedig mogelijk schriftelijk in kennis gesteld door het Hoofd der Arbeidsinspectie.

HOOFDSTUK V

Rapportageplicht

Artikel 15

1. Het Hoofd van het ressort is gehouden periodiek, doch tenminste eenmaal per jaar aan het Hoofd der Arbeidsinspectie rapport uit te brengen over zijn werkzaamheden en over die van de onder zijn bevelen werkzame ambtenaren.
2. Het rapport dient te worden ingericht overeenkomstig de aanwijzingen van het Hoofd der Arbeidsinspectie.

Artikel 16

1. Het Hoofd der Arbeidsinspectie brengt jaarlijks rapport uit over de werkzaamheden van de Arbeidsinspectie aan de Minister.
2. Het rapport zal binnen zes maanden na afloop van het jaar waarop het betrekking heeft worden uitgegeven.
3. Exemplaren van het rapport zullen binnen drie maanden na publikatie worden toegezonden aan de Internationale Arbeidsorganisatie.

Artikel 17

1. De jaarrapporten door het Hoofd der Arbeidsinspectie uitgegeven zullen op de volgende aangelegenheden betrekking hebben:
 - a. alle wettelijke en andere regelingen, tot de bevoegdheid van de Arbeidsinspectie behorende;
 - b. personeel van de Arbeidsinspectie;
 - c. statistieken van de plaatsen onderworpen aan inspectie en het aantal aan de daar werkzaam zijnde werknemers;
 - d. statistieken van begane overtredingen en van opgelegde straffen;
 - e. statistieken van arbeidsongevallen;
 - f. statistieken van beroepsziekten.
2. Ook over andere terzake dienende aangelegenheden kan in het rapport melding worden gemaakt.

HOOFDSTUK VI

Slotbepalingen

Artikel 18

1. Hij, die opzettelijk het bepaalde in artikel 9 overtreedt, wordt gestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of een geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden, al dan niet met ontzegging van het recht om bepaalde ambten te bekleden.
2. Hij, aan wiens schuld overtreding van het bepaalde in artikel 9 te wijten is, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.
3. Geen vervolging heeftplaats dan op klachte van:
 - a. het hoofd of de bestuurder der onderneming ter zake van het bepaalde bij artikel 9, lid 1;
 - b. hem wiens naam is medegedeeld ter zake van overtreding van het bepaalde bij artikel 9 lid 2.

Artikel 19

Hij, die het onderzoek, de controle of enquête vermeld in artikel 11, leden 1 en 2, belet, belemmert of verijdelt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Artikel 20

Overtreding van het bepaalde in artikel 13, lid 3 wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden of geldboete van ten hoogste negenhonderd gulden.

Artikel 21

1. De bij artikel 18, lid 1, 19 en 20 strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als misdrijven; het bij artikel 18, lid 2 strafbaar gestelde feit wordt beschouwd als een overtreding.
2. Met de opsporing van de bij dit decreet strafbaar gestelde feiten zijn, behalve de in artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering genoemde personen, belast de controlerende ambtenaren werkzaam bij de Arbeidsinspectie.

HOOFDSTUK VII

Slot- en overgangsbepalingen

Artikel 22

1. Bij Staatsbesluit kunnen nadere regels worden vastgesteld met betrekking tot de in dit decreet geregelde onderwerpen.

2. Voor zover bij dit decreet is afgeweken van de bepalingen van enige andere wettelijke regeling of de ter zake daarvan gegeven uitvoeringsvoorschriften, gelden de voorschriften van dit decreet.

Artikel 23

1. Dit decreet, dat als "Decreet Arbeidsinspectie" kan worden aangehaald, wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname bekend gemaakt.

2. Het treedt in werking met ingang van de dag volgende op die van zijn bekendmaking.

Gegeven te Paramaribo, de 25ste mei 1983.

L.F. RAMDAT MISIER.

Het Militair Gezag,
De Bevelhebber van het Nationaal Leger,
D.D. BOUTERSE.

De Minister van Arbeid en Volksgezondheid,

L.W. BOKSTEEN.

De Minister van Binnenlandse Zaken en Justitie,

F.J. LEEFLANG.

Uitgegeven te Paramaribo, de 25ste mei 1983.

De Minister van Binnenlandse Zaken en Justitie,

F.J. LEEFLANG.

DECREET van 25 mei 1983, houdende vaststelling van bepalingen met betrekking tot de Arbeidsinspectie. (Decreet Arbeidsinspectie).

DECREET E-35

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

De arbeidsbeschermende wetgeving dateert in hoofdzaak uit 1947. Sindsdien is de Dienst der Arbeidsinspectie belast met het toezicht op de uitvoering van deze wetten. Deze wetten betreffen vooral de "**Veiligheidswet 1947**" (G.B.no.142), de "**Ongevallenregeling**"(G.B. 1947 no.145),de "**Arbeidswet 1963**"(G.B.no.163), welke laatste de voormalige "**Arbeidstijdenverordening**"(G.B.1947 no.185) verving,en de "**Vakantiewet 1975**"(G.B.no.164-c). Ook in andere - niet direct arbeidsbeschermende wetten,worden aan de Dienst der Arbeidsinspectie taken en bevoegdheden opgedragen, zoals b.v. de "**Werknemersregistratiewet**"(G.B.1963 no. 150) en het "**Bestrijdingsmiddelenbesluit**" (G.B.1974 no.89).

Hierbij wordt het systeem gevolgd dat elke wet afzonderlijk het toezicht op de naleving van haar bepalingen aan de controlerende ambtenaren der Arbeidsinspectie opdraagt. Eveneens regelt elke wet afzonderlijk de opsporingsbevoegdheid ter zake van de feiten met welke waakzaamheid deze ambtenaren zijn belast, zodat deze ambtenaren ingevolge artikel 135 in samenhang met artikel 120 van het Wetboek van Strafvordering beschouwd kunnen worden als ambtenaren belast met bijzondere opsporingsbevoegdheid. Wat tot nog toe ontbrak was een integrale wettelijke regeling waar in het algemeen de taken en bevoegdheden van de Dienst der Arbeidsinspectie en haar controlerende ambtenaren in opgesomd zijn en waarin een algemene strafsancie opgenomen is ter bescherming van de arbeidsinspecteur in de rechtmatige uitoefening van zijn functie. Vandaar dat deze zaken thans in één wettelijke regeling ondergebracht zijn.

Wat betreft de bevoegdheid van de arbeidsinspecteurs is een nieuwe bevoegdheid het zogenaamde recht van parate executie. Dit recht houdt in dat de arbeidsinspecteurs thans de bevoegdheid krijgen om, indien er onmiddellijk gevaar is voor de veiligheid of de gezondheid van de werknemers, de werkgever of derden in een onderneming, het bevel te kunnen geven dat de werkzaamheden aldaar gestaakt moeten worden. Een werknemer die aan een zodanig bevel voldoet, maakt zich derhalve niet schuldig aan een ongeoorloofde werkweigering.

Bovenvermelde speciale bevoegdheid vloeit voort uit een verdragsverplichting voor Suriname, waarop in de Artikelsgewijze toelichting nog verder wordt ingegaan bij artikel 12. Sinds 1951 is Suriname gebonden aan het binnen het kader van de Internationale Arbeidsorganisatie (I.A.O.) tot stand gekomen Verdrag nr.81, betreffende de Arbeidsinspectie in de Handel en de Industrie 1947.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

Lid 2:

Met deze gelijkstellingsbepaling wordt bedoeld op het begrip "onderneming" dat luidt: "een in de maatschappij als zelfstandige eenheid optredend organisatorisch verband, waarin krachtens arbeidsovereenkomst arbeid wordt verricht".

Artikel 2

Dit artikel geeft een opsomming van enkele centrale begrippen met betrekking tot de organisatie van de Dienst der Arbeidsinspectie. Het Hoofd van de Dienst is een functie, terwijl dit Hoofd de rang van Inspecteur-Generaal der Arbeidsinspectie heeft. Zo ook is de arbeidsinspecteur een functie en zijn de controlerende ambtenaren der Arbeidsinspectie in verschillende rangen ingedeeld, welke lopen van controleur derde klasse tot en met Inspecteur-Generaal.

Het bepaalde in lid 6 berust op een fundamentele verdragseis, vervat in artikel 6 van het I.A.O.-verdrag nr.81, dat luidt:

"Het personeel der Arbeidsinspectie zal uit ambtenaren bestaan, wier rechtspositie en arbeidsvoorwaarden zodanig zijn, dat zij van de bestendigheid van hun betrekking verzekerd zijn, van elke verandering van Regering en elke onbehoorlijke beïnvloeding van buiten".

Het zijn met name de woorden "ambtenaren", "bestendigheid" en de door de I.A.O. gegeven interpretatie hieraan die hebben geleid tot de formulering van dit lid 6.

Artikel 3

Dit artikel regelt de algemene taakstelling van de Arbeidsinspectie en de arbeidsinspecteurs. Het bepaalde onder b. doelt op de instruerende functie van de Arbeidsinspectie.

Artikel 4

Leden 1 en 2:

Indien de Arbeidsinspectie in een bepaald geval niet zelf beschikt over een ter zake deskundige, kan in dat geval van buitenaf een deskundige worden aangetrokken. In bepaalde gevallen kan het wenselijk zijn een beroep te doen op een particulier lichaam.

Lid 3:

Volgens dit lid is de geheimhoudingsplicht en de strafbaarstelling van de schending daarvan ingevolge de artikelen 9 en 18 van overeenkomstige toepassing op deskundigen.

Artikel 5

Lid 1:

Indien in de toekomst mocht blijken dat de werkkring en de bevoegdheden van de arbeidsinspecteur aanpassing behoeven, dient dit bij Staatsbesluit te worden geregeld.

Lid 2:

De instructies betreffen vooral de wijze van taakvervulling. In het algemeen moet deze zo zorgvuldig mogelijk geschieden.

Artikel 6

Lid 1:

Naast de algemene ambtseed legt de arbeidsinspecteur een bijzondere eed af, welke verband houdt met de geheimhoudingsplicht van artikel 9.

Artikel 7

Als uitgangspunt zijn de arbeidsinspecteurs primair belast met de hun als zodanig opgedragen taak. Gelet op de bestaande praktijksituatie op verre en afgelegen plaatsen, kunnen aan de arbeidsinspecteurs nevenfuncties worden opgedragen, onder de in dit artikel geformuleerde waarborgen.

Artikel 8

Deze bepaling betreft eveneens een fundamentele verdragseis, op grond van artikel 15, aanhef en onder a., dat luidt:

"Behoudens de uitzonderingen bij de nationale wetgeving vast te stellen, zullen de instructeurs van Arbeid:

a. generlei direct of indirect belang mogen hebben in de onder hun toezicht geplaatste ondernemingen".

Artikel 9

Lid 1:

Onder de geheimhoudingsplicht jegens derden vallen in ieder geval zaken betreffende produktiewijzen, fabrikagemethoden en handelsgeheimen.

Voor wat betreft eventuele andere zaken is het redelijk oordeel aan de arbeidsinspecteur in de eerste plaats doorslaggevend.

Tegenover superieuren en als getuige voor de rechter zal er juist vaak een spreekplicht zijn, welke de geheimhoudingsplicht opheft.

Lid 2:

Slechts indien personen die aangifte van een overtreding hebben gedaan schriftelijk hebben verklaard geen bezwaar te hebben tegen mededeling van hun naam aan derden, zoals de werkgever, vervalt de geheimhoudingsplicht voor de arbeidsinspecteur. Als derden worden hier beschouwd de superieuren van de arbeidsinspecteur.

Lid 3:

Wanneer een arbeidsinspecteur een inspectiebezoek aflegt, mag deze niet laten blijken dat dit op grond van een klacht gebeurt. Deze bepaling strekt tot bescherming van werknemers, met name in kleinere ondernemingen.

Artikel 10

Lid 1:

Volgens de aanhef zal de arbeidsinspecteur zich moeten legitimeren. Ingevolge de letters a. en b. behoeft de arbeidsinspecteur voor het binnentreden van een onderneming geen toestemming te hebben van de werkgever.

Leden 3 en 4:

Het betreft hier de bescherming van een grondrecht.

Artikel 11

De aanhef gaat in op de politionele functie van de arbeidsinspecteurs, waarmee wordt bedoeld op het controleren en zodanig afdwingen van de naleving van de wettelijke voorschriften terzake. Daartoe zijn de arbeidsinspecteurs speciale controlebevoegdheden verleend, zoals het ondervragen van de werkgever en het personeel, inzage in de bedrijfsdokumentatie aangehouden op grond van de wettelijke voorschriften terzake, het nemen van monsters, e.d. Onder de letters a.- e. worden dan nog een aantal bijzondere controlebevoegdheden opgesomd. Overigens zij nog vermeld dat de opsporingsbevoegdheden van de arbeidsinspecteurs voortvloeien uit het Wetboek van Strafvordering, vanwege het feit dat zij tevens bijzondere opsporingsambtenaren zijn.

Letter a.:

Het betreft hier in eerste instantie een ondervraging en geen verhoor van de werkgever en de werknemers. Indien een van de partijen verdacht wordt van overtreding, kan de verhoorfase een aanvang nemen.

Letter b.:

De zaken die de werkgever hier dient te overleggen zijn veelal wettelijk voorgeschreven. Uit de arbeidswetgeving vloeit voort bijv. het loonregister van de werkgever en dergelijk voor zover dit voor een juiste wetstoepassing door de arbeidsinspecteur relevant is.

Letter c.:

Deze aanplakking dient plaats te vinden zoveel mogelijk ter plaatse waar de arbeid wordt verricht en wel zodanig dat daarvan gemakkelijk kennis kan worden genomen.

Letter d.:

De arbeidsinspecteurs zijn te allen tijde bevoegd tot inbeslagneming van monsters e.d.. In andere gevallen geldt het bepaalde omtrent de inbeslagneming in het Wetboek van Strafvordering, tenzij bijzondere wetten hieromtrent iets naders bepalen.

Letter e.:

Voor situaties in de onderneming die geen onmiddellijk gevaar opleveren, doch niettemin niet in overeenstemming zijn met de wettelijke bepalingen, kan de arbeidsinspecteur het bevel geven de situatie zodanig te verbeteren dat de wet nageleefd wordt. Deze verbeteringen zullen binnen een door de arbeidsinspecteur vast te stellen termijn plaats dienen te vinden om de veiligheid en de gezondheid niet verder in gevaar te brengen.

Lid 3:

Ingevolge het bepaalde onder b., kan de arbeidsinspecteur, alvorens van zijn bevoegdheid gebruik te maken, een waarschuwing geven; hij is hiertoe echter niet verplicht.

Artikel 12

Lid 1:

Dit lid regelt het zogenaamde recht van parate executie. Ook hier ligt een verdragsbepaling aan ten grondslag en wel artikel 13, lid 2, onder b., luidende:

"2. Teneinde het de inspecteurs mogelijk te maken om die maatregelen te nemen, zullen zij, behoudens het recht van beroep op een gerecht of een administratieve autoriteit, voorzien bij de nationale wetgeving, het recht hebben om te gelasten of te doen gelasten:

a. dat in gevallen van dreigend gevaar voor de gezondheid en de veiligheid van de werknemers onmiddellijk van kracht wordende maatregelen genomen worden".

Dit recht van parate executie wordt in dit decreet gekoppeld aan twee vereisten, n.l.:

"onmiddellijk gevaar" en dat het de **"veiligheid of gezondheid van personen moet betreffen"**.

Wat **"onmiddellijk gevaar"** is, bepaalt de arbeidsinspecteur en zal sterk afhankelijk zijn van de aard der werkzaamheden. Voor werkzaamheden die meer een sluitend gevaar in zich herbergen, zoals ioniserende of radio-actieve straling met een zeer lage dosis, kan de arbeidsinspecteur eerst gebruik maken van zijn bevoegdheden van artikel 11.

Het recht van parate executie is niet alleen verbonden met levensgevaar, maar ook met ander gevaar voor de veiligheid of de gezondheid van personen, waarbij met name gedacht wordt aan de inhoud die de Wereldgezondheidsorganisatie aan deze begrippen geeft. Met personen wordt bedoeld op de werkgever, werknemers en derden voor zover dezen binnen de ondernemingen verblijven.

Lid 3:

Omdat de bevoegdheid van lid 1 alleen bij **"onmiddellijk gevaar"** uitgeoefend kan worden, is een schriftelijk bevel niet in elke situatie mogelijk.

Als rechtswaarborg voor de werkgever wordt een mondeling bevel steeds schriftelijk bevestigd. Het vereiste van schriftelijkheid van deze bevelen, sluit aan op het in artikel 14 geregelde beroepsrecht.

Lid 4:

Het gegeven bevel kan zowel mondeling als schriftelijk ingetrokken worden.

Artikel 13

Lid 2:

Dit lid noemt als voorbeeld van maatregelen en aanwijzingen ter effectuering van het recht van parate executie krachtens artikel 12, de verzegeling van werktuigen enz. ter voorkoming van bedrijfsongevallen.

Lid 3:

De medewerkingsplicht is strafrechtelijk gesanctioneerd door artikel 20.

Artikel 14

Lid 1:

Het betreft in dit lid een administratief beroep, waarbij de Minister een beschikking gegeven ingevolge artikel 12, lid 1, volledig kan heroverwegen. Het beroep dient binnen korte termijn plaats te vinden.

Lid 2:

Vanwege het spoedeisende karakter van de maatregel van parate executie is aan het ingestelde beroep geen schorsende werking verbonden.

Lid 3:

De Minister beslist en deelt zijn beslissing mede aan het Hoofd der Arbeidsinspectie, die op zijn beurt zorgdraagt voor de verdere afhandeling van het ingestelde beroep.

Artikel 15

Lid 1:

Ter informatie en ter bevordering van de controle op de wijze waarop de Arbeidsinspectie functioneert, is in dit artikel een periodieke rapportageplicht van de ressorthoofden aan het Hoofd der Arbeidsinspectie opgenomen.

Lid 2:

De wijze waarop het rapport is ingericht wordt bepaald door het Hoofd der Arbeidsinspectie, rekening houdend met het bepaalde in artikel 17. Immers in al deze rapporten wordt de basis gelegd voor de verdere rapportage aan de I.A.O. ingevolge artikel 16.

Artikel 16

Lid 1:

Ter effectuering van de controle aan de Minister op de werkzaamheden van de Arbeidsinspectie, rapporteert het Hoofd hieromtrent jaarlijks aan de Minister. Tevens vervult dit rapport nog twee functies, welke in de volgende leden tot uitdrukking komen.

Lid 2:

Aangezien de veiligheid en de gezondheid in ondernemingen van openbaar belang zijn, is dit rapport voor een ieder toegankelijk, tenminste voor zover het de gegevens betreft, welke artikel 17 verplicht om in dit rapport op te nemen.

Lid 3:

Op grond van genoemd I.A.O.-verdrag nr. 81, is Suriname verplicht ter zake van de werkzaamheden der Arbeidsinspectie, voor zover genoemd in artikel 17 aan de Internationale Arbeidsorganisatie te rapporteren.

Artikel 17

Aanhef:

Het betreft hier minimumeisen, waaraan de rapporten van artikel 15 en 16 moeten voldoen.

Artikel 18

Lid 1:

De opzettelijke schending van de geheimhoudingsplicht wordt hier strafbaar gesteld.

Lid 2:

Indien de arbeidsinspecteur had behoren te weten dat schending het gevolg zou zijn, met andere woorden, indien het aan zijn ernstige onvoorzichtigheid te wijten was, dan zal er gewoonlijk sprake zijn van schuld.

Lid 3:

Echter, in de leden 1 en 2 genoemde strafbare feiten worden alleen vervolgd, indien het hoofd of de bestuurder der onderneming of de persoon die aangifte heeft gedaan van een overtreding in de onderneming, daartoe een klacht heeft ingediend overeenkomstig het bepaalde in artikel 152 van het Wetboek van Strafvordering.

Artikel 19

In overeenstemming met artikel 236 van het Surinaams Wetboek van Strafrecht wordt hier de verhindering van de ambtenaar in de rechtmatige uitoefening van zijn bediening (functie) strafbaar gesteld.

Artikel 20

Indien de arbeidsinspecteur vanwege onmiddellijk gevaar voor personen gebruik maakt van zijn recht van parate executie moet hij er van verzekerd zijn dat zijn bevelen onmiddellijk opgevolgd en nageleefd worden. Vanwege de levensbelangen die hiermee gepaard kunnen gaan, is het niet voldoen aan de bevelen van de arbeidinspecteur met een strafsanctie bedreigd, welke overigens zwaarder is dan het Surinaams Wetboek van Strafrecht hanteert in artikel 236.

Artikel 21

In overeenstemming met het geldend recht zijn de hier bedoelde strafbare feiten als misdrijven bestempeld.

Het schenden van een geheimhoudingsplicht door ambtenaren is een misdrijf krachtens artikel 332 van het Surinaams Wetboek van Strafrecht. Het beletten, belemmeren of verijdelen van handelingen van opsporingsambtenaren en niet opvolgen van hun bevelen is als een misdrijf gekwalificeerd in dit Wetboek.

Artikel 22

Lid 2:

In dit lid wordt tot uitdrukking gebracht dat dit decreet het basis-decreet is voor wat betreft de hierin geregelde materie.

Voor zover andere wettelijke regelingen mindere bevoegdheden verlenen, kunnen deze niet als bijzondere wetten beschouwd worden, welke boven dit decreet gaan.

Paramaribo, 25 mei 1983.

De Minister van Arbeid en Volksgezondheid,
L.W. BOKSTEEN.

1972

No. 95

GOVERNEMENTSBLAD van SURINAME

RESOLUTIE van 21 juli 1972 no. 8293 inzake opnieuw vaststelling van voorschriften voor alle ondernemingen ten aanzien van het voorkomen en beperken van ongevallen (Veiligheidsvoorschrift No.1).

IN NAAM DER KONINGIN !
DE GOUVERNEUR VAN SURINAME

Op voordracht van de Ministers van Arbeid en Volkshuisvesting en Justitie en Politie,

Gehoord de Directeur van Arbeid en Volkshuisvesting.

Herlezen de resolutie van 1 november 1947, no. 4503 (G.B.1947 no.168, zoals gewijzigd bij G.B.1948 no.98).

Gelet op de artikelen 3 en 5 van de "**Veiligheidsverordening 1947**".

OVERWEGENDE:

Dat het wenselijk is "**Veiligheidsvoorschrift No.1**"(G.B.1947 no.168, zoals gewijzigd bij G.B. 1948 no. 98) opnieuw vast te stellen:

BESLUIT:

1. Vast te stellen de navolgende voorschriften voor alle ondernemingen ten aanzien van het voorkomen en beperken van ongevallen:

HOOFDSTUK I

Krachtwerktuigen en Gereedschappen

Artikel 1

De delen van krachtwerktuigen (b.v. vliegwielen, krukken, drijfstanen, assen, spieën, riemen, kettingen, snaren, schijven, tandraden, uitstekende zuigerstanen, reguleurballen, drijfwerken (b.v. krukken, assen, kettingen, snaren, riemen, schijven, raderen, spieën, bouten, koppelingen en stelschroeven), door een krachtwerktuig gedreven werktuigen (b.v. vliegwielen, raderen, krukken, assen, spieën, stelschroeven, bouten, koppelingen, snaren, riemen, kettingen, schijven) en niet door een krachtwerktuig gedreven werktuigen (b.v. vliegwielen van drukpersen, ponsmachines, metaalscharen, spantenbuigers en andere werktuigen) raderen (b.v. van boormachines, draaibanken, centrifuges, lieren en hijskranen en slingers van ponsmachines, metaal- knipmachines, schroei-persen en andere werktuigen) moeten, voorzover zij gevaar kunnen opleveren, zo mogelijk doelmatig zijn beschermt.

Artikel 2

Indien drijfwerk of een werktuig in beweging kan worden gebracht van een afstand van meer dan 15 meter, moet telkens voor het op die wijze in beweging brengen van dat drijfwerk, of dat werktuig, voldoende tijdig een sein worden gegeven, dat duidelijk hoorbaar is ter plaatse, waar zich dat drijfwerk of dat werktuig bevindt.

In de onmiddellijke nabijheid van een drijfwerk, drijfjas, krachtwerktuig, of werktuig moeten zich één of meer inrichtingen bevinden, waardoor - ingeval van nood - drijfwerk, drijfjas, krachtwerktuig of werktuig afzonderlijk en doeltreffend kunnen worden stilgezet.

Artikel 3

Het opleggen en afnemen van drijfriemen, kabels, snaren of kettingen en het smeren, onderzoeken, herstellen of reinigen van een in beweging zijnde drijfwerk, krachtwerktuig, of werktuig, moet geschieden bij stilstand, tenzij de aard van het bedrijf dit niet toelaat, in welk geval deze werkzaamheden alleen mogen geschieden door daarvoor speciaal aangewezen personen, met behulp van doelmatig gereedschap en zodanig dat het zo min mogelijk gevaar oplevert.

Artikel 4

Afgeworpen drijfriemen, kabels, snaren of kettingen moeten uit het drijfwerk zijn weggenomen, tenzij zij slechts voor betrekkelijk korte tijd buiten gebruik zijn en onder voorwaarde, dat zij zodanig op vaste dragers rusten, dat zij niet in aanraking kunnen komen met de bewegende delen van het drijfwerk, of van de werktuigen.

Artikel 5

In, of aan de bewegende delen van het drijfwerk moeten uitstekende spieën, bouten, schroeven, riembinders en dergelijke zoveel mogelijk worden vermeden.

Artikel 6

Het in gang brengen van een werktuig, dat door krachtwerktuig in beweging kan worden gebracht en waaraan verscheidene personen tegelijkertijd werkzaam kunnen zijn, mag alleen dan geschieden, nadat degene, die het werktuig aanzet, zich van tevoren ervan overtuigd heeft, dat geen persoon zich, op, een voor hem gevaarlijke wijze, met het werktuig in aanraking bevindt en hij zo nodig een luid waarschuwingsteken voldoende tijdig heeft gegeven.

Artikel 7

De werktuigen, waarvan onderdelen door snijden, knellen, pletten, door hun grote snelheid of op andere wijze gevaar kunnen veroorzaken, moeten zodanig zijn opgesteld en ingericht en van zodanige toestellen of beschermingen zijn voorzien, dat het gevaar zoveel mogelijk wordt voorkomen.

Zo nodig en mogelijk moeten de bij dergelijke werktuigen werkzame personen van doelmatige beschuttingsmiddelen zijn voorzien.

Artikel 8

Een slijpsteen of een ander werktuig, dat door een krachtwerktuig in beweging wordt gebracht en dat gevaar voor uiteenvliegen oplevert, moet steeds in goede staat van onderhoud verkeren, behoorlijk zijn gemonteerd en doeltreffend zijn beschermt.

Er moeten bij het gebruik van krachtwerktuigen maatregelen zijn genomen en worden toegepast, ter voorkoming van plotselinge verandering in de snelheid en van overschrijding van de omtreksnelheid van de steen, het gereedschap of andere onderdelen van het werktuig, die voor een gebruik is toe te laten.

Artikel 9

Indien bij gebruik van werktuigen of gereedschappen gevaar bestaat voor het afvliegen van vonken, splinters, schilfers, of stof, moeten deze werktuigen of dit gereedschap van zodanige inrichting zijn voorzien, dat het gevaar zoveel mogelijk wordt voorkomen of moeten de daaraan of daarmee werkende personen doeltreffend zijn beveiligd, meer in het bijzonder tegen het gevaar voor verwondingen aan ogen of andere belangrijke lichaamsorganen.

Artikel 10

Krachtwerktuigen, drijfwerktuigen, gereedschap, toestellen en leidingen moeten in zodanige staat van onderhoud verkeren, dat zij daardoor geen gevaar kunnen veroorzaken,

HOOFDSTUK II

Stoom- en damptoestellen

Artikel 11

Stoomketels, kookketels, buizen, reservoirs en toestellen, waarin zich stoom, hete vloeistoffen of gassen bevinden, moeten zodanig zijn ingericht en opgesteld en in zodanige staat van onderhoud verkeren, dat zij bij normaal gebruik zo weinig mogelijk gevaar opleveren. De daarbij werkzame personen moeten, voor zoveel nodig van doelmatige beschuttingsmiddelen zijn voorzien.

Artikel 12

1. Een stoom- of damptoestel wordt, met de daarbij behorende installatie, telkens na verloop van een termijn van twee jaren aan een keuring onderworpen.
2. Het Hoofd van de onderneming of diens vervanger van een, als in het eerste lid genoemd, toestel, is verplicht voor het verstrijken van genoemde termijn zodanig toestel met de daarbij behorende installatie in een voor de keuring geschikte staat te brengen en het verzoek daartoe kenbaar te maken aan het Hoofd van de Dienst der Arbeidsinspectie.

HOOFDSTUK III

Hefwerktuigen en Rollend materieel

Artikel 13

Hijskranen, lieren en andere hefwerktuigen, alsmede hun onderdelen en toebehoren moeten steeds in goede staat van onderhoud verkeren en zodanig zijn ingericht, opgesteld, verankerd en beschut, dat zij zo min mogelijk gevaar opleveren.

Bij het hijsen van lasten moet door pal of palrad, of op andere doelmatige wijze het onverhoeds neerdalen worden voorkomen.

Bij het neerlaten van lasten moet door een doelmatige, goedwerkende rem of andere inrichting de snelheid kunnen worden geregeld en moet onmiddellijk stilzetten steeds mogelijk zijn, terwijl de zwengel niet mee mag ronddraaien, doch moet zijn afgenomen of ontkoppeld.

Artikel 14

Op takels, bestemd voor lasten van meer dan 1000 kg. op een hijskraan of ander hefwerktuig moet het veilig maximum hefvermogen duidelijk zichtbaar vermeld staan.

Bij hijswerktuigen met veranderlijke vlucht moet bij elke stand van de giek, het veilig maximum hefvermogen zijn vermeld.

De te hijsen last mag het veilig maximum hefvermogen niet overschrijden.

Artikel 15

Kabels, hijskettingen en stropen mogen niet zwaarder worden belast dan een veilig gebruik toelaat.

Artikel 16

Indien vervoer met wagens over de weg of over rails geschiedt, moeten:

- a. wagens, rails, wissels en draaischijven in goede staat van onderhoud verkeren; voorzover zij gevaar kunnen opleveren moeten daartegen doeltreffende bescherming- en veiligheidsmaatregelen worden genomen;
- b. maatregelen zijn genomen tegen knelling tussen wagens of bakken en vaste delen, als muren en panelen, alsmede tegen het gevaar van verwondingen door trekkabels;
- c. maatregelen zijn genomen tegen aanrijdingen.

Artikel 17

1. Een hefwerktuig, zijn toebehoren en inrichtingen voor het verankeren en ondersteunen daarvan moet(en):

- a. doelmatig zijn gekonstrueerd, zijn vervaardigd van materialen van goede hoedanigheid, voldoende sterk zijn en mogen geen gebreken hebben;
- b. in goede staat van onderhoud verkeren.

2. Elke kabel, die gebruikt wordt bij het hijsen, vieren, of op andere wijze verplaatsen of dragen van een last moet van goede hoedanigheid zijn, voldoende weerstand hebben en geen gebreken vertonen.

Artikel 18

1. Een hefwerktuig moet na de opstelling op de plaats, waar het zal worden gebruikt en voor het in gebruik nemen door een bevoegd, verantwoordelijk persoon onderzocht en doelmatig beproefd worden en geregeld met tussenpozen van ten hoogste twee maanden op zijn deugdelijkheid worden onderzocht.
2. Elke ketting, ring, haak, sluiting, wortel en hijsblok, welke gebruikt wordt bij het hijsen, neerlaten of op andere wijze verplaatsen of dragen van een last moet geregeld met tussenpozen van ten hoogste twee maanden op zijn deugdelijkheid worden onderzocht,

Artikel 19

1. Een persoon, die een hefwerktuig bedient, moet daartoe bevoegd zijn.
Een persoon, die de leeftijd van 18 jaren niet heeft bereikt, mag geen werkzaamheden verrichten, bestaande uit het smeren en bedienen van een hefwerktuig of het geven van signalen aan degene, die een dergelijk werktuig bedient.

Artikel 20

De grootste veilig toelaatbare belasting van elk hefwerktuig, wagen en daarbij behorende onderdelen moet op doelmatige wijze worden vastgesteld, duidelijk zichtbaar op het werktuig of de wagen worden aangegeven en mag niet door de gebruiker worden overschreden, tenzij bij proefnemingen.

Artikel 21

1. Motoren, tandraden, drijfwerken, elektrische geleidingen en andere gevaarlijke delen van hefwerktuigen moeten van doeltreffende beveiligingsmiddelen voorzien zijn.
2. Een hefwerktuig moet van zodanige middelen voorzien zijn dat het onverhoeds vallen van een last wordt voorkomen.

HOOFDSTUK IV

Bouwwerken, steigers, trappen, vloeren, e.d.

Artikel 22

Bij gebouwen, bouw-, grond- en waterwerken, onder- en bovengrondse leidingen, welke in aanbouw, aanleg, verbouwing, herstelling of sloping of voor zover daaraan onderhoudswerkzaamheden worden verricht, moet:

- a. de arbeid worden verricht, met inachtneming van alle maatregelen, welke door de eis van goed en veilig werk worden gevorderd en praktisch uitvoerbaar zijn om het instorten, omvallen of breken van het bouwwerk of van een gedeelte daarvan te voorkomen en om de aldaar werkende personen zoveel mogelijk tegen de gevolgen van die voorvallen te beschermen;
- b. het vervoer, en het plaatsen van materialen en onderdelen van bouwwerken moeten op zodanige wijze geschieden, dat de aldaar werkende personen zoveel mogelijk zijn beschermd tegen het gevaar gekwetst te worden door knellen of vallen van voorwerpen,

Artikel 23

Gebouwen en aanhorigheden moeten steeds in zodanige toestand verkeren, dat zij geen gevaar kunnen opleveren. Vloeren, bordessen, gaanderijen, trappen en loopplanken moeten in goede staat van onderhoud verkeren; voorzover zij gevaar kunnen opleveren, moeten daartegen doelmatige maatregelen getroffen worden.

Artikel 24

1. Een steiger met toebehoren moet voldoen aan de eisen van goed en veilig werk.
2. Een doelmatige steiger moet zijn aangebracht voor werkzaamheden, welke niet zonder gevaar met een ladder of met andere middelen verricht kunnen worden.
3. Een steiger mag slechts worden opgebouwd, afgebroken of belangrijke verandering ondergaan:
 - a. onder toezicht van een bevoegde verantwoordelijke persoon;
 - b. zoveel mogelijk door kundige werknemers, die met deze werkzaamheden vertrouwd zijn.
4. Een steiger met toebehoren en een ladder moeten:
 - a. vervaardigd zijn van deugdelijke materialen;
 - b. behoorlijk sterk zijn, rekening houdend met de lasten en spanningen, waaraan zij onderworpen zullen worden;
 - c. In goede staat van onderhoud verkeren.
5. Een steiger moet zodanig gebouwd zijn, dat bij normaal gebruik het verplaatsen van enig onderdeel wordt voorkomen.
6. Een steiger mag niet worden overbelast, en de lasten moeten zo gelijk mogelijk over de steiger worden verdeeld.

7. Voordat een hefwerktuig op, of aan een steiger wordt geplaatst of bevestigd, moeten bijzondere voorzorgen worden genomen om de sterkte en de stabiliteit van de steiger te verzekeren.

8. Alvorens op een steiger arbeid wordt verricht, moet door, of namens de werkgever of bestuurder zijn vastgesteld, dat die steiger voldoet aan het bepaalde in dit artikel, ongeacht of de steiger al dan niet onder zijn toezicht is samengesteld.

Artikel 25

1. Vloeren, bordessen, gangen, trappen en loopplanken moeten:
 - a. zodanig zijn gemaakt, dat geen deel daarvan in sterke mate of ten opzichte van andere onderdelen ongelijkmatig doorbuigen;
 - b. zodanig gemaakt en onderhouden zijn, dat het gevaar voor struikelen of uitglijden zoveel mogelijk wordt voorkomen;
 - c. zoveel mogelijk zijn vrijgehouden van voorwerpen, die de doorgang kunnen belemmeren.
2. In het geval dat vloeren, bordessen, gangen, arbeidsplaatsen en trappen op een hoogte gelegen zijn, die 2.5 meter te boven gaat:
 - a. moet elke vloer, elk bordes en elke gang voorzien zijn van aan elkaar sluitende planken, behalve in het geval, dat andere doelmatige maatregelen, om de veiligheid te verzekeren, genomen zijn;
 - b. moet elke vloer of bordes en elke gang voldoende breed zijn;
 - c. moet elke vloer of bordes, elke gang, elke arbeidsplaats en elke trap doelmatig zijn beschermd.
3. Trappen en ladders moeten in het bijzonder voldoen aan:
 - a. een trap, waarvan de breedte 1.20 of meer bedraagt, moet aan beide zijden, en alle overige trappen moeten tenminste aan één zijde van een doelmatige en stevige leuning zijn voorzien, tenzij bijzondere omstandigheden dit beletten, in welk geval een stevig traptouw moet zijn aangebracht;
 - b. zo nodig moet een trap, waarvan de breedte 2m of meer bedraagt, tevens in het midden van de breedte van een stevige leuning zijn voorzien;
 - c. een verplaatsbare trap moet van zodanige inrichting zijn voorzien, dat voldoende zekerheid wordt geboden tegen het uitglijden bij op- en afstappen;
 - d. een ladder moet tenminste 1 m. uitsteken boven de plaats, waartoe zij toegang geeft, voorzover niet op andere wijze is voorzien in het veilig op- of afstappen ter plaatse;
 - e. de sporten van een ladder of trap moeten in het hout der bomen rusten, zij mogen niet uitsluitend door spijkers, of aan schroeven zijn bevestigd;
 - f. hout en ladders mogen niet geverfd worden wel geolied of blank gevernist.

Artikel 26

1. Elke opening, aangebracht in de vloer van een gebouw of in een steigervloer of een bordes moet voorzien zijn van doeltreffende inrichtingen om het vallen van personen of voorwerpen te verhinderen, behalve op de ogenblikken en in de mate nodig om toegang aan personen te verlenen of materialen te vervoeren of te verplaatsen.
2. Wanneer werkzaamheden moeten worden verricht op een dak, dat het gevaar kan opleveren van het vallen van personen of materialen van een hoogte groter dan 2.5 m., moeten doeltreffende maatregelen worden genomen om het vallen van die personen of materialen te voorkomen.

Artikel 27

1. Veilige toegangswegen en de daartoe vereiste middelen moeten beschikbaar zijn naar alle vloeren, bordessen en alle andere arbeidsplaatsen.
2. Elke ladder moet tegen kantelen gewaarborgd zijn.
3. Elke plaats, waar arbeid wordt verricht en de toegangswegen daartoe, moeten voldoende verlicht zijn.
4. Doelmatige voorzorgen moeten worden genomen om de gevaren, die kunnen ontstaan door elektrische installaties te voorkomen.

Artikel 28

De balklagen van in aanbouw zijnde gebouwen moeten zijn afgedekt, tenzij onmiddellijk na het gereed komen van de balklagen, de plafondtegels of schroten voor het aanbrengen van de gestukadoorde plafonds worden aangebracht of andere doeltreffende middelen zijn toegepast om te voorkomen dat een persoon tussen de balken ener balklaag door valt.

Artikel 29

Het stellen van de kap op enig gebouw mag niet geschieden ter plaatse, waar de bovenste balklaag niet is dichtgelegd over een voldoende afstand of andere doelmatige middelen, welke een voldoende mate van veiligheid bij de arbeid bieden, zijn toegepast.

Artikel 30

Gebruikte materialen moeten dadelijk, na het vrijkomen, worden ontdaan van scherp uitstekende delen of onderdelen, z.a. spijkers en dergelijke of onmiddellijk op een doelmatige plaats worden ondergebracht.

HOOFDSTUK V

Ontploffbare-,chemische- e.a.gevaarlijke stoffen

Artikel 31

1. Flessen, kannen, kruiken, bussen en fusten, die zoutzuur, zwavelzuur, salpeterzuur, kربول of andere bijtende vloeistoffen bevatten, moeten van een duidelijk in het oog vallend kenteken zijn voorzien, dat aangeeft welke vloeistof zij bevatten.
2. Indien zij van gemakkelijk breekbaar materiaal zijn vervaardigd, moeten zij, indien de inhoud meer dan 5 liters bedraagt, zijn bemand of op andere wijze doelmatig zijn beschermd.
3. Bij het uitschenken van gevaarlijke vloeistoffen moeten ter voorkoming van morsen en spatten doeltreffende middelen worden aangewend.

Artikel 32

Flessen of vaten, waarin gas onder hogere druk dan die van de dampkring in samengeperste, tot vloeistof verdichte, of in opgeloste toestand is verzameld, moeten tegen onnodige verwarming zijn gevrijwaard. Het vervoeren en verplaatsen moet zodanig geschieden, dat vallen op, of stoten tegen harde voorwerpen zoveel mogelijk wordt voorkomen.

Zij moeten zodanig zijn, dat zij niet kunnen omvallen, tegen brand en blikseminslag zijn beveiligd.

Artikel 33

Een fles, die opgelost acetyleen bevat, of bevat heeft, moet gesloten worden, zodra er geen gas meer aan onttrokken wordt.

De sleutel voor het openen en sluiten van de afsluiter moet, zolang de fles voor afgifte van gas in gebruik is, op de afsluiter zijn geplaatst, of daaraan, of aan de fles zijn opgehangen.

Artikel 34

1. Reduceer-afsluiters voor zuurstof moeten zodanig zijn ingericht, dat de veiligheidsklep ten opzichte van een staande fles omhoog gericht is.
2. De manometers van reduceer-afsluiters moeten zodanig zijn aangebracht, dat de aflezing kan geschieden van een veilige plaats.

Artikel 35

Acetyleentoestellen moeten zodanig zijn ingericht en van zodanige veiligheidsmiddelen zijn voorzien, dat gasontsnapping, behalve door een veiligheidsbuis naar de buitenlucht, zoveel mogelijk wordt voorkomen en dat gevaar, bij het in bezit hebben en gebruik daarvan, zoveel mogelijk wordt voorkomen. Het is verboden een acetyleentoestel, waarin de werkdruk 0,50 kg/cm² of meer bedraagt, te gebruiken zonder door, of namens de Directeur van Arbeid en Volkshuisvesting al dan niet onder bepaalde voorwaarden afgegeven vergunning.

Artikel 36

1. Tussen elke snij- of lasbrander en een acetyleentoestel of een leiding, waarin zich een brandbaar gas bevindt, moet een waterslot of een andere inrichting zijn aangebracht, waardoor het terugslaan van een vlam en het binnendringen van lucht of zuurstof in het toestel of de gasleiding verhinderd wordt.
2. Op elk waterslot, of elke inrichting, als bedoeld in het eerste lid, mag niet meer dan één snij- of één lasbrander zijn aangesloten.
3. Indien meer dan een waterslot of inrichting, als bedoeld, in het eerste lid, op een gasleiding of een toestel is aangesloten, moet elk waterslot of elke zodanige inrichting afzonderlijk van die leiding of het toestel kunnen worden afgesloten.
4. De watersloten en andere inrichtingen moeten zodanig zijn ingericht, dat zij gemakkelijk kunnen worden geopend en inwendig nagezien.

HOOFDSTUK VI

Overige bepalingen

Artikel 37

Elk bedrijf of onderneming is verplicht doeltreffende maatregelen te treffen tegen de gevaren van vallende of wegvliegende voorwerpen.

Artikel 38

Het opstapelen van voorwerpen of stoffen, het maken van groeven, schachten, tunnels, geulen, kuilen, putten en het af- of ondergraven van grond moet plaats hebben met inachtneming en toepassing van die voorzorgen, welke voldoende waarborgen geven tegen het gevaar van verzakken, omvallen, afkavelen of instorten.

Artikel 39

Kabels, kettingen, stropen, touwwerk, e.d., waar en op welke wijze dan ook gebezigd, mogen niet zwaarder worden belast dan een veilig gebruik toelaat,

Artikel 40

1. In een bedrijf of onderneming moeten werknemers de beschikking hebben over doelmatige persoonlijke beschuttingsmiddelen en daarvoor moeten zonedig doelmatig ingerichte bergplaatsen aanwezig zijn, zowel te water, als op het land of in de lucht.
2. De werknemers zijn verplicht de te hunner beschikking gestelde beschuttingsmiddelen te gebruiken en wel volgens de daartoe gegeven instructies.
3. De werkgever of diens vertegenwoordiger moet ervoor zorgen, dat de beschuttingsmiddelen, bedoeld in het eerste lid door de daarvoor in aanmerking komende werknemers worden gebruikt en wel op de juiste wijze.

Artikel 41

Indien een voorwerp z.a. genoemd in de artikelen 1 t/m 40 dat aan een wettelijk voorschrift is onderworpen, buiten gebruik wordt gesteld en niet aan de wettelijke vereiste voldoet, dient dit ter plaatse duidelijk te worden aangegeven.

Artikel 42

1. Omtrent de wijze, waarop aan het bepaalde in de artikelen 1 t/m 41 moet zijn voldaan, kunnen door of namens de Directeur van Arbeid en Volkshuisvesting voorschriften worden gegeven.
2. Voor de toepassing van de veiligheidsvoorschriften voor het bouwbedrijf, worden door de in het eerste lid genoemde Directeur voorschriften gegeven aan de hand van het modelreglement der Internationale Arbeidsorganisatie.

Artikel 43

Als ambtenaren, bedoeld in artikel 5 van de "Veiligheidsverordening 1947" worden mede aangewezen het Hoofd en de daartoe aangewezen ambtenaren van de "Dienst der Arbeidsinspectie" en, voorzoveel betreft de uitvoering van mijnwerken, het Hoofd en de ambtenaren van de Geologisch Mijnbouwkundige Dienst.

II. In te trekken de resolutie van 1 november 1947 no.4503(G.B.1947 no.168), zoals gewijzigd bij resolutie van 26 augustus 1948 no. 3731 (G.B. 1948 no. 98).

III. Te bepalen, dat deze Resolutie, welke als "Veiligheidsvoorschrift No.I" kan worden aangehaald en in het Gouvernementsblad zal worden opgenomen, geacht wordt op 3 juli 1972 in werking te zijn getreden.

Paramaribo, 21 juli 1972.
JOHAN H. FERRIER.

De Minister van Arbeid en Volkshuisvesting,
R.E.W. Dundas.

De Minister van Justitie en Politie,
J.H. Adhin.

Uitgegeven te Paramaribo, de 21ste juli 1972.
De Minister van Binnenlandse Zaken,
F.R. KARSOWIDJOJO.

1972

No. 104

GOUVERNEMENTSBLAD van SURINAME

Resolutie van 3 September 1948, no.3858, houdende vaststelling van het
"Veiligheidsvoorschrift No. 2"*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME

Gehoord de Directeur van Sociale Zaken (nota van 24 augustus 1948 no. M/2503/48);

Herlezen de resolutie van 1 november 1947 no.4503 Gelet op artikel 3 van de
"Veiligheidsverordening 1947"

BESLUIT:

1. Vast te stellen de navolgende voorschriften voor alle ondernemingen ten aanzien van de bevordering van de zindelijkheid.

Artikel 1

Gebouwen en aanhorigheden moeten zindelijk en zoveel mogelijk vrij van stof worden gehouden.

Artikel 2

Privaten en urinoirs moeten zindelijk worden gehouden.

Artikel 3

De wanden en de zoldering van gebouwen en aanhorigheden moeten tenminste eenmaal in de zes maanden behoorlijk worden gewit, afgewassen, of op andere wijze gereinigd.

Artikel 4

1. De vloeren van gebouwen en aanhorigheden moeten zodanig zijn ingericht, dat grond- en/of rioolwater daarin niet kan doordringen.

2. Indien voor de arbeid veel water wordt gebruikt, moet de vloer zodanig zijn gericht, dat het water behoorlijk kan aflopen.

3. De vloer moet zodanig zijn ingericht, dat deze regelmatig en doelmatig door schrobben, dweilen of anderszins kan worden gereinigd.

4. De vloer moet zo vaak worden gereinigd, als voor het onderhouden van een behoorlijke zindelijkheid nodig is.

Artikel 5

1. In iedere onderneming moeten voldoende doelmatig ingerichte wasgelegenheden beschikbaar zijn.

2. Voor zover door de aard van de arbeid, lichaamsreiniging van hoofd, handen en voeten niet afdoende kan worden geacht, moeten in ondernemingen, waar meer dan vijf werknemers werkzaam zijn, voldoende doelmatig ingerichte badgelegenheden beschikbaar zijn.

• Zie blz. 2

Artikel 6

II. Omtrent de wijze, waarop aan het bepaalde in de artikelen 1 t/m 5 moet zijn voldaan, kunnen door de directeur van Sociale Zaken voorschriften worden gegeven.

III. Te bepalen, dat deze Resolutie, welke kan worden aangehaald als "Veiligheidsvoorschrift No. 2" en in het Gouvernementsblad zal worden opgenomen, in werking treedt op 1 oktober 1948.

Paramaribo, 3 September 1948.
W. Huender.

Het lid van het Kollege van Algemeen Bestuur,
HAJARY

Uitgegeven, de 10de September 1948
De Wnd. Gouvernements-Sekretaris,
A.D.Fernandes.

GOUVERNEMENTSBLAD van SURINAME

Resolutie van 29 december 1948 no.5687, houdende vaststelling van het **Veiligheidsvoorschrift No. 3***.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME

Gehoord de Directeur van Sociale Zaken nota van 22 december 1948 (no. M/4266/48);

Herlezen de resolutie van 1 november 1947 no.4503 en 3 September 1948 no.3858;

Gelet op artikel 3 van de "Veiligheidsverordening"

BESLUIT

1. Vast te stellen de navolgende voorschriften voor alle ondernemingen ten aanzien van hulp bij ongevallen:

Artikel 1

In een onderneming, waar drijfwerk of werktuigen door een krachtwerktuig in beweging worden gebracht, waar vaste, vloeibare of gasvormige stoffen, die bijtend, giftig of ontplofbaar zijn, of een hoge temperatuur hebben, worden gebruikt, bereid of bewerkt, of waar anderszins door de aard van het bedrijf verwondingen kunnen ontstaan of, waar gevaar voor bedwelming bestaat, moeten doeltreffende middelen voor eerste hulp bij ongevallen aanwezig zijn. Zij moeten zodanig worden bewaard, dat zij tegen verontreiniging door stof of anderszins zijn beschermd en dat te allen tijde door iedereen erover kan worden beschikt tot het verlenen van eerste hulp in de onderneming.

Artikel 2

In een onderneming, waar gevaar voor verdrinking bestaat, moeten doelmatige middelen voor het redden van drenkelingen op een goed zichtbare en doelmatige plaats beschikbaar zijn.

Artikel 3

Omtrent de wijze, waarop aan het bepaalde in de artikelen 1 en 2 moet zijn voldaan, kunnen door de Directeur van Sociale Zaken voorschriften worden gegeven.

Artikel 4

In een onderneming, waarin 50 of meer personen tegelijkertijd plegen te verblijven, moet gedurende de werkuren tenminste een persoon aanwezig zijn, die uitsluitend of mede belast is met het verlenen van eerste hulp bij ongelukken.

Artikel 5

In een onderneming, als bedoeld in artikel 1 moet, indien daarin 30 of meer personen tegelijkertijd plegen te verblijven, gedurende de werkuren tenminste één persoon aanwezig zijn, die uitsluitend of mede belast is met het verlenen van eerste hulp bij ongevallen.

* Zie blz. 2

Artikel 6

Het verlenen van eerste hulp bij ongevallen mag uitsluitend geschieden door de in de artikelen 4 en 5 bedoelde personen, tenzij omstandigheden in het belang van de door een ongeval getroffen onmiddellijk ingrijpen of medewerking van anderen noodzakelijk maken.

Artikel 7

De in de artikelen 4 en 5 genoemde persoon moet, tenzij hij arts, geneesheer of verpleger is, in het bezit zijn van een door, of vanwege de Geneeskundig-Inspecteur afgegeven verklaring, vermeldende dat hij bekwaam is om eerste hulp bij ongevallen te verlenen.

II. Te bepalen, dat deze Resolutie, welke kan worden aangehaald als "Veiligheidsvoorschrift No.3" en in het Gouvernementsblad zal worden opgenomen, in werking treedt op 1 januari 1949.

Paramaribo, 29 december 1948.

W. Huender.

Het lid van het Kollege van Algemeen Bestuur,
Hajary

Uitgegeven, 30ste december 1948.
De Wnd. Gouvernements-Sekretaris,
A.D. Fernandes.

1949

No. 128

GOUVERNEMENTSBLAD van SURINAME

Resolutie van 19 oktober 1949 no.4483 houdende vaststelling van het **Veiligheidsvoorschrift No. 4***.

DE WAARNEMEND GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gehoord de Directeur van Sociale Zaken (nota van 4 oktober 1949 no. M/3141/49);

Herlezen de resolutie van 29 december 1948 no. 5887;

Gelet op de artikel 3 van de "**Veiligheidsverordening 1947**".

BESLUIT:

1. Vast te stellen de navolgende:

Voorschriften voor alle ondernemingen ten aanzien van het tegengaan, van het ontstaan en de verspreiding of het verwijderen van schadelijk of hinderlijke dampen of gassen of van stof en ter bevordering van de daarmede verband houdende zindelijkheid.

Artikel 1

1. Het Hoofd of de Bestuurder is verplicht te zorgen, dat in zijn onderneming geen loodwit, loodsulfaat of produkten, die een dezer verfstoffen als bestanddeel bevatten, gebruikt worden bij het schilderen van binnenwerk van gebouwen of vaartuigen.
2. Het in het eerste lid bepaalde geldt niet voor:
 - a. witte verfstoffen, welke in de droge stof ten hoogste 2 gewichtsprocenten aan lood bevatten;
 - b. dekoreren en aflijnen.
3. Als verfstof in de zin van het eerste lid wordt niet beschouwd het loodsulfaat, dat bij de bereiding van chromaatgeel is medegeprecipiteerd.

Artikel 2

De Directeur van Sociale Zaken kan op verzoek van het Hoofd of de Bestuurder voorwaardelijk of onvoorwaardelijk ontheffing van het in artikel 1, eerste lid, bepaalde verlenen voor het schilderen van werkplaatsen, fabrieken en spoorwegstations; zodanige ontheffing kan slechts worden verleend, indien is aangetoond, dat zij noodzakelijk is.

Artikel 3

Het Hoofd of de Bestuurder is verplicht te zorgen, dat in zijn onderneming loodwit, loodsulfaat of produkten, die één dezer verfstoffen als bestanddeel bevatten, niet anders dan vermengd met olie of een ander dik vloeibaar bindmiddel.

- a. voor wat betreft ondernemingen, waar schilderwerk wordt uitgevoerd: aanwezig zijn in tot de onderneming behorende ruimten of ter plaatse, waar schilderwerk wordt verricht;

- b. voor wat andere ondernemingen betreft: aanwezig zijn in tot de onderneming behorende ruimten, niet zijnde, hetzij fabrieken of werkplaatsen, waar die produkten vervaardigd worden, hetzij ruimten, waarheen zij ingeolge het bepaalde in het tweede lid vervoerd zijn;
- c. buiten tot de onderneming behorende ruimten vervoerd worden, tenzij het betreft vervoer van produkten, voor uitvoer bestemd, uit een fabriek of werkplaats, waar zij vervaardigd worden.

Artikel 4

Het Hoofd of de Bestuurder van een onderneming is gehouden ter vermijding van het gevaar van gezondheidsbenadeling door giftige verf, het navolgende in acht te nemen:

- a. een persoon, die ten behoeve van die onderneming werkzaamheden verricht en wiens kleren of hoofdhaar daardoor bloot staan aan verontreiniging met giftige stof, giftige verf of giftige plamuur, moet op de eerste werkdag van elke week, of zoveel vaker als nodig is, de beschikking krijgen over een gemerkt, op afdoende wijze gereinigd en gedroogd en uitsluitend door hem te gebruiken doelmatig overkleed en over een hoofdbedekking, welke bij de genoemde werkzaamheden moeten worden gedragen;
- b. een persoon, die werkzaamheden verricht als voormeld, moet tegen inademing van giftige dampen, nevels of stof, zonodig, de beschikking hebben over doelmatige maskers, helmen of respiratoren, welke bij het verrichten van voormelde werkzaamheden moeten worden gebruikt. Deze beschuttingsmiddelen moeten zindelijk en in goede staat van onderhoud worden gehouden en daarvoor behoren doelmatige bergplaatsen aanwezig te zijn en te worden gebruikt;
- c. indien bij het aanbrengen van loodhoudende verven of plamuren flessen, kannen, kruiken, potten, bussen, fusten, dozen, kisten en dergelijke, die de genoemde stoffen bevatten worden gebruikt, moeten deze van een duidelijk in het oog vallend kenteken zijn voorzien, waaruit blijkt, dat zij een giftige stof bevatten;
- d. In een besloten ruimte, waar loodhoudende verven of plamuren worden aangebracht of verwijderd, mag geen voedsel en mogen geen dranken worden genuttigd of bewaard, terwijl die ruimte ook niet als slaapvertrek mag worden gebruikt.

Artikel 5

1. Het Hoofd of de Bestuurder van een onderneming is gehouden het ontstaan en de verspreiding van stof bij het droog schuren, bikken en afkrabben van loodhoudende verven of plamuren zoveel mogelijk tegen te gaan.
2. Waar dit niet, of niet in voldoende mate mogelijk is en de werkzaamheden in een besloten ruimte worden verricht, moeten doeltreffende middelen worden aangewend tot afvoer van dit stof uit de besloten ruimte. In gevallen, waarin die afvoer niet of niet in voldoende mate mogelijk is, moeten deze werkzaamheden worden verricht op tijden, waarop het aantal personen, dat zich in de betreffende besloten ruimte uphoudt, zo klein mogelijk is.

Artikel 6

Het Hoofd of de Bestuurder is ter bevordering van de zindelijkheid gehouden om voor personen, die werkzaamheden verrichten, bestaande in het aanbrengen of verwijderen van loodhoudende verven of plamuren:

- a. zo mogelijk doelmatig gelegen en doeltreffend ingerichte wasgelegenheden beschikbaar te stellen;
- b. ter plaatse, waar die werkzaamheden worden verricht zeep, een handdoek en een nagelborstel ter beschikking te stellen.

Artikel 7

1. Het Hoofd of de Bestuurder van een onderneming, waarin loodhoudende stoffen bij schilderwerk worden gebruikt, behandeld of verwijderd, verstrekt aan elke voor het eerst in zijn onderneming met dit werk belaste werknemer, voorlichting, betreffende bijzondere hygiënische voorzorgsmaatregelen bij dit werk en zorgt voorts, dat een exemplaar dier voorlichting op een plaats, die vrij toegankelijk is voor de in zijn onderneming werkzame werknemers, is opgehangen, zodat daarvan door hen gemakkelijk kan worden kennis genomen.

2. De in het eerste lid bedoelde voorlichting wordt op aanvraag kosteloos verstrekt door de Directeur van Sociale Zaken.

II. Te bepalen, dat deze Resolutie, welke kan worden aangehaald als, "**Veiligheidsvoorschrift No. 4**", in het Gouvernementsblad zal worden opgenomen en in werking treedt op 1 december 1949.

Paramaribo, de 19de oktober 1949.
M. DE NIET.

Het Lid van het Kollege van Algemeen Bestuur,
J.C. Zaal.

Uitgegeven, de 31ste oktober 1949.
De wnd. Gouvernements-Sekretaris,
A.D. Fernandes.

1950

No. 121

GOUVERNEMENTSBLAD van SURINAME

Resolutie van 10 november 1950 no.5702, houdende vaststelling van het "**Veiligheidsvoorschrift No. 5**".

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME

HOOFD VAN DE LANDSREGERING,

Op voordracht van de Landsminister van Sociale Zaken, Herlezen de resolutie van 19 oktober 1949 no.4483; Gelet op artikel 3 van de "**Veiligheidsverordening 1947**".

Besluit:

1. Vast te stellen de navolgende voorschriften voor het vervoer van zware voorwerpen.

Artikel 1

De afzender van een stuk of voorwerp, dat tenminste 1000 kg. bruto weegt en waarvan het vervoer, naar hij weet of redelijkerwijze vermoeden kan, geheel of ten dele met een zeeschip of een schip dat dient ter bevaring van de binnenwateren geschieden zal, is verplicht te zorgen, dat vóór de verzending de aanduiding van het gewicht van dat stuk of voorwerp zo mogelijk méér dan één zijde op een duidelijke en duurzame wijze er van buiten op is aangebracht.

Artikel 2

1. Bij verzending van een stuk of voorwerp als bedoeld in artikel 1, kan in plaats van het gewicht, zo nauwkeurig mogelijk het gewicht bij benadering worden aangeduid:

- indien aard, samenstelling of afmetingen van het stuk of voorwerp een bezwaar vormen om het juiste gewicht te bepalen;
- indien het gewicht tengevolge van klimaatsinvloeden aan aanmerkelijke verandering onderhevig is.

2. In de gevallen, bedoeld in het eerste lid van dit artikel, moet op de vrachtdocumenten die op het stuk of voorwerp betrekking hebben, zijn vermeld, dat het gewicht bij benadering is aangeduid.

II. Te bepalen, dat deze Resolutie, welke kan worden aangehaald als "**Veiligheidsvoorschrift No.5**" en in het Gouvernementsblad zal worden opgenomen, in werking treedt op 1 december 1950.

Paramaribo, 10 november 1950.

J. Klaasesz.

De Landsminister van Sociale Zaken,

J.C. Zaal.

Uitgegeven, de 10de november 1950.

De Landsminister van Algemeen en Gewestelijk Bestuur,

J.C. Zaal.

STAATSBLAD van de REPUBLIEK SURINAME

STAATSBESLUIT van 30 mei 1981, houdende **Veiligheidsvoorschrift No.6** betreffende voorschriften voor alle ondernemingen ten aanzien van het voorkomen en bestrijden van pneumoconiosis, dan wel van andere ziekten die het gevolg zijn van het inademen van stofdeeltjes (**Besluit Stofbestrijding**).

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

Overwegende, dat - ter uitvoering van artikel 3, lid 1 van de "**Veiligheidswet 1947**" (G.B. 1947 no. 142)-het nodig is het navolgende vast te stellen:

Heeft, na goedkeuring door de Raad van Ministers, besloten:

HOOFDSTUK I**Algemene bepalingen en definities.**

Artikel 1

Dit Staatsbesluit is van toepassing met betrekking tot arbeid in alle ondernemingen, zoals genoemd in artikel 2 van de "**Veiligheidswet 1947**" (G.B. 1947 no.142).

Artikel 2

In dit Staatsbesluit wordt verstaan onder:

- a. stralen:** met grote snelheid treffen van een voorwerp met korrels teneinde dat voorwerp te reinigen of te bewerken met uitzondering van die bewerkingen waardoor een laag materiaal op het voorwerp wordt aangebracht;
- b. ontzanden:** stralen van een gietstuk teneinde dit te ontdoen van aanhangend vormzand;
- c. MAC-waarde:** de maximaal aanvaarde concentratie van schadelijke dan wel inerte of hinderlijke luchtverontreiniging waarvan, over de tijd gemiddelde, kan worden aangenomen dat die op den duur zonder schade door de volwassen mens kan worden verdragen wanneer hij daarin regelmatig gedurende 8 a 9 uren per dag arbeid verricht;
- d. mppcf:** million of particles per cubic foot of air.
1 mppcf = $35,3 \times 10^6$ deeltjes per m³;
- e. de Minister:** de Minister van Arbeid en Volksgezondheid;
- f. het Hoofd:** het Hoofd der Arbeidsinspectie.

HOOFDSTUK II

Verbodsbepalingen en beperkende voorschriften betreffende zandstralen. Verbod tot stralen.

Artikel 3

Het is verboden te stralen met een stof die meer dan 1% aan kwarts of een andere vorm van vrij kristallijn siliciumdioxide bevat.

Ontzanden

Artikel 4

1. Het ontzanden mag slechts plaatsvinden in voor dat doel bestemde gesloten toestellen of aparte ruimten.
2. Het bij het ontzanden ontstane stof moet op doelmatige wijze afgezogen, uit de luchtstroom afgescheiden en verzameld worden.
3. De bij het ontzanden afgezogen lucht mag niet worden afgevoerd naar een ruimte waarin personen moeten verblijven.

Ontheffingen

Artikel 5

1. Het Hoofd, of in beroep de Minister, kan in bepaalde gevallen, indien zich bijzondere omstandigheden voordoen, schriftelijk en voorwaardelijk of onvoorwaardelijk voor bepaalde of onbepaalde tijd ontheffing verlenen van het in artikel 3 gestelde verbod. Ontheffingen kunnen slechts betreffen:
 - a. het stralen in voor dat doel bestemde gesloten toestellen of ruimten, waarin tijdens dat stralen geen personen verblijven;
 - b. het stralen in de openlucht van grote oppervlakken of vaste konstrukties zoals opslagtanks, bruggen, scheepsbruggen onderscheidenlijk - rompen.
2. Indien een ontheffing is verleend aan het hoofd of de bestuurder van een onderneming, geldt deze mede voor alle in die onderneming werkzame personen, tenzij uit de desbetreffende beschikking anders blijkt.

Uitzonderingen

Artikel 6

Het in artikel 3 gestelde verbod geldt niet met betrekking tot het stralen van bougies en van kleine voorwerpen van tandtechnische aard, mits zulks geschiedt in toestellen welke zodanig zijn ingericht, dat zich daaruit geen stof kan verspreiden.

HOOFDSTUK III

Verbodsbepalingen en beperkende voorschriften betreffende het bewerken of verwerken van asbest.

Verbod van Crocidoliet

Artikel 7

Het is verboden crocidoliet dan wel crocidoliethoudende stoffen of produkten ten verkoop voorhanden te hebben, te bewerken of te verwerken.

Verbod tot verspuiten, bewerken of verwerken

Artikel 8

1. Het is verboden asbest dan wel asbesthoudende stoffen of produkten te verspuiten.
2. Het is verboden asbest dan wel asbesthoudende stoffen of produkten te bewerken of te verwerken voor:
 - a. thermische isolatie;
 - b. acoustische doeleinden;
 - c. conserverende doeleinden
 - d. decoratieve doeleinden.

MAC-waarde asbest

Artikel 9

1. Bij bewerking of verwerking van asbest dan wel asbesthoudende stoffen of produkten dient de concentratie van asbeststof in de inademingslucht, in het bijzonder op de werkplek, zo laag mogelijk te worden gehouden. Deze mag een waarde overeenkomende met de in het tweede lid omschreven MAC-waarde niet overschrijden.
2. De MAC-waarde voor asbest, zijnde geen crocidoliet, bedraagt twee vezels per millimeter lucht. Deze waarde dient te worden bepaald met behulp van een fasecontrastmicroscop. Als vezel wordt beschouwd een deeltje met een lengte groter dan vijf micron en een lengte-diameterverhouding van tenminste 3:1.

Verbod tot wijziging van producten of productiemethoden.

Artikel 10

Het Hoofd of de bestuurder van een onderneming gaat zonder zijn voornemen daartoe aan het Hoofd der Arbeidsinspectie te hebben kenbaar gemaakt, er niet toe over:

- a. asbest dan wel asbesthoudende stoffen of produkten op een voor die onderneming nieuwe wijze te bewerken of te verwerken;
- b. asbest dan wel asbesthoudende stoffen of producten te bewerken of te verwerken tot een product dat in die onderneming voordien niet of zonder gebruikmaking van asbest dan wel asbesthoudende stoffen of producten werd vervaardigd.

Ontheffingen

Artikel 11

1. Het Hoofd, of in beroep de Minister, kan in bepaalde gevallen, bij schriftelijke en gedagtekende beschikking:
 - a. indien zich bijzondere omstandigheden voordoen, voorwaardelijk of onvoorwaardelijk voor bepaalde of onbepaalde tijd ontheffing verlenen van het gestelde in de artikelen 7 en 8;
 - b. nadere eisen stellen betreffende de wijze van uitvoering van hetgeen is gesteld in de artikelen 9 en 10.

2. Tenzij uit de beschikking anders blijkt, geldt een aan het hoofd of bestuurder van een onderneming verleende ontheffing dan wel aan deze gestelde eisen mede voor alle in die onderneming werkzame personen.

HOOFDSTUK IV

Verbodsbepalingen en beperkende voorschriften aangaande het bewerken of verwerken van kwartshoudende stoffen.

Verbod van vrij kristallijn

Artikel 12

Het is verboden kwarts of andere vrij kristallijn siliciumdioxide bevattende stoffen of producten ten verkoop voorhanden te hebben, te bewerken of te verwerken.

Uitzonderingen

Artikel 13

Het bepaalde in het vorige artikel is niet van toepassing op het ten verkoop voorhanden hebben, dan wel voor het gebruik geschikt of weer geschikt maken van slijp- en molenstenen.

Ontheffingen

Artikel 14

1. Het Hoofd of in beroep de Minister kan in bepaalde gevallen, bij schriftelijke en gedagtekende beschikking, indien zich bijzondere omstandigheden voordoen, voorwaardelijk of onvoorwaardelijk voor bepaalde of onbepaalde tijd ontheffing verlenen van het gestelde in artikel 12.
2. Ten aanzien van de wijze van uitvoering, als gesteld in het voorgaande lid kan het Hoofd of in beroep de Minister nadere eisen stellen.
3. Wanneer aan het Hoofd of de bestuurder van een onderneming een ontheffing is verleend of nadere eisen zijn gesteld, worden deze geacht mede te gelden voor alle in die onderneming werkzame werknemers, tenzij uit de beschikking anders blijkt.

HOOFDSTUK V

Bepalingen ten aanzien van stoffen, welke door inademing van stofdeeltjes, pneumoconiosis of andere ziekten kunnen veroorzaken, anders dan door zandstralen, asbest of kwarts. Stofconcentratie inademingslucht en MAC-waarde

Artikel 15

1. Bij het bewerken of verwerken van stoffen of producten, waarvan vrijgekomen stofdeeltjes pneumoconiosis kunnen veroorzaken, anders dan door zandstralen of het bewerken of verwerken van asbest dan wel van stoffen of producten welke vrij kristallijn siliciumdioxide bevatten, dient de stofconcentratie in de ademhalingslucht, in het bijzonder op de werkplek, zo laag mogelijk te worden gehouden.
2. Voor de in het eerste lid genoemde stofdeeltjes kan de Minister MAC-waarden vaststellen welke niet mogen worden overschreden.

Artikel 16

1. Bij bewerking of verwerking van stoffen of producten waarvan vrijgekomen stofdeeltjes direct of indirect ziekten kunnen veroorzaken andere dan pneumoconiosis, dient de stofconcentratie in de ademhalingslucht, in het bijzonder op de werkplek, zo laag mogelijk te zijn.
2. De Minister kan voor de in het eerste lid genoemde stofdeeltjes MAC-waarden vaststellen, welke niet mogen worden overschreden.

Artikel 17

1. Bij werkzaamheden, waarbij inerte of hinderlijke stofdeeltjes vrijkomen, dient de stofconcentratie in de ademhalingslucht zo gering mogelijk te worden gehouden.
2. De Minister kan met betrekking tot het bepaalde in het eerste lid MAC-waarden vaststellen, welke niet mogen worden overschreden.

HOOFDSTUK VI

Beroep

Artikel 18

1. Tegen een beschikking van het Hoofd, ingevolge artikel 5 lid 1, artikel 11 lid 1 en artikel 14 lid 1, kunnen de belanghebbenden in beroep komen bij de Minister binnen dertig dagen, zover het betreft een ontheffing, een weigering of een wijziging en binnen veertien dagen, voor zover het betreft nadere eisen, een en ander te rekenen vanaf de dagtekening van de beschikking. Hij, die in beroep komt na die termijn, wordt met op grond daarvan niet-ontvankelijk in zijn beroep verklaard, indien hij ten genoegen van de Minister aantoont het beroep te hebben ingesteld binnen dertig respectievelijk veertien dagen na de dag waarop hij van de beschikking redelijkerwijze heeft kennis kunnen dragen.
2. De Minister beslist binnen vijf en veertig dagen na het tijdstip van ontvangst van het beroepsschrift.
3. Het instellen van beroep heeft geen schorsende werking.
4. Indien in beroep de beschikking wordt gewijzigd, treedt de gewijzigde beschikking in de plaats van die, waartegen beroep was ingesteld.

Artikel 19

Behalve in de gevallen door de Minister bepaald, wordt een ontheffing, als bedoeld in artikel 5 lid 1, artikel 11 lid 1 en artikel 14 lid 1, niet verleend, dan nadat een daartoe door de Minister ingestelde adviescommissie in de gelegenheid is gesteld aan het Hoofd haar mening kenbaar te maken.

HOOFDSTUK VII

Slotbepalingen Stellen van nadere voorschriften

Artikel 20

Het Hoofd kan ten aanzien van het gestelde in de artikelen 4, 9, 13, 15 tot en met 17, nadere maatregelen treffen en voorschriften vaststellen ter bescherming van de werknemers werkzaam in een omgeving, waarin ziektevormend dan wel inert of hinderlijk stof aanwezig is.

Artikel 21

Diverse MAC-waarden

1. Voor de in dit artikel met name genoemde stoffen, gelden voor de inademingslucht, in het bijzonder op de werkplek, de volgende MAC-waarden:

	Alundum Al 2°3	30	mppcf
	asbest (chrysotiel)	2	vezels/ml. lucht
	asbest (crocidoliet)	0.2	vezels/ml. lucht
	carbonyldum	50	mppcf
	mica (met minder dan 5 % kwarts)	20	"
	perliet	30	"
	portland cement	30	"
	speksteen (met minder dan 5 % kwarts)	20	"
	grafiet (natuurlijk)	15	"
	stof met minder dan 5 % kwarts	50	"
	idem met 5-5% kwarts	20	"
	idem met meer dan 5 % kwarts	5	"
	idem met 1-100% kwarts	300	"
		% Sio 2	+ 10
	talk	20	mppcf
	inerte of hinderlijke stofdeeltjes	30	"
	totaal stof	50	"

Deze waarden mogen niet overschreden worden.

2. De Minister kan de in het vorige lid genoemde MAC-waarden aanpassen aan de zich wijzigende omstandigheden of inzichten. Tevens kan de Minister nieuwe stofsoorten en de daarbij behorende MAC-waarden aan die welke in het eerste lid zijn genoemd, toevoegen dan wel stofsoorten daarvan afvoeren.

Artikel 22

1. Dit Staatsbesluit, dat als "**Besluit Stofbestrijding**" (**Veiligheidsvoorschrift No. 6**) kan worden aangehaald, wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname bekend gemaakt.
2. Het treedt in werking met ingang van de dertigste dag volgende op die van zijn bekendmaking.

Gegeven te Paramaribo, de 30ste mei 1981,
H.R. CHIN A SEN.

De Minister van Arbeid a.i.
H.H. RUSLAND

Uitgegeven te Paramaribo, de 30ste mei 1981.
De Minister van Binnenlandse Zaken,
Distriktsbestuur en Milieubeheer,
F.J. LEEFLANG.

STAATSBESLUIT van 30 mei 1981, houdende **Veiligheidsvoorschrift No. 6**, betreffende voorschriften voor alle ondernemingen ten aanzien van het voorkomen en bestrijding van pneumoconiosis, dan wel van andere ziekten die het gevoig zijn van het inademen van stofdeeltjes (Besluit Stofbestrijding).

NOTA VAN TOELICHTING

Dit Staatsbesluit is gericht op de bestrijding van beroepsziekten door het inademen van stofdeeltjes. Hierbij speelt de bestrijding van de- pneumoconiosis (stoflong) de voornaamste rol, waarbij als belangrijkste oorzaak het inademen van kleine stofdeeltjes van vrij kristallijn siliciumdioxide wordt aangemerkt.

Het siliciumdioxide of kwarts is de veroorzaker van een van de meest voorkomende pneumoconioxen n.l. de zogenaamde silicosis. Asbest, een verzamelnaam voor vezelachtige silicaten, is eveneens een veroorzaker van een pneumoconiosis n.l. asbestosis. Hierbij is het crocidoliet of blauwe asbest de gevaarlijkste vorm van asbest.

Silicosis en asbestosis zijn beide typische beroepsziekten. Meestal duurt het lang voordat deze ziekten zich openbaren.

Silicosis kan gepaard gaan met tuberculose en asbestosis met vorming van kwaadaardige gezwellen in de longen. Ook bestaat er een verband tussen de aanwezigheid van asbest en het ontstaan van mesotheliom (langzaam en fataal verlopend ziekteproces, waarbij long en/of buikvlies worden aangetast), hoewel er niet gesproken mag worden van een complicatie van asbestosis (zie hoofdstuk II, III en IV).

Naast de hiervoor genoemde stofdeeltjes van stoffen zijn er nog andere stofdeeltjes welke pneumoconiosis kunnen veroorzaken. Dit zijn o.a. tabakstof, katoenstoffen, stof van metaaloxiden (zie hoofdstuk V).

In hoofdstuk V is ook de aandacht geschonken aan stof dat bij inademing andere ziekten kan veroorzaken. Hierbij is gedacht aan ziekten, die worden veroorzaakt door het verwerken van plantaardige grondstoffen, waarbij o.a. schimmels welke met het stof worden ingeademd, de eigenlijke veroorzakers van de ziekten zijn.

Hoofdstuk VI regelt de mogelijkheid van beroep en spreekt verder voor zich zelf.

In de slotbepalingen van hoofdstuk VII is in artikel 20 gedacht aan maatregelen met betrekking tot de bestrijding van stof in de zin van het op technisch gebied aanpassen van processen en of het toepassen van persoonlijke beschuttingsmiddelen.

In artikel 21 zijn de internationaal gehanteerde MAC-waarden opgenomen voor de meest bekende stoffen welke gevaarlijk zijn voor de mens. Ook is hier een MAC-waarde opgenomen voor de aanwezigheid van stof in het algemeen.

Paramaribo, 11 mei 1981.
De Minister van Arbeid a.i.,
H.H. Rusland.

1981

No. 72

STAATSBLAD van de REPUBLIEK SURINAME

STAATSBESLUIT van 30 mei 1981, houdende **Veiligheidsvoorschrift No.7**, betreffende de voorschriften aangaande de werkomstandigheden op plaatsen waar arbeid wordt verricht (**Besluit Werkomstandigheden**).

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

Overwegende, - dat ter uitvoering van artikel 3, lid 1 van de "**Veiligheidswet 1947**" (G.B. 1947 no. 142) - het nodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, na goedkeuring door de Raad van Ministers, besloten;

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen en definities

Artikel 1

In dit Staatsbesluit wordt verstaan onder:

- a. schadelijk of hinderlijk geluid:** alle geluid dat kan leiden tot beschadiging van het gehoor, of schadelijk is voor de gezondheid of gevaar oplevert op wat voor wijze dan ook;
- b. schadelijke of hinderlijke trillingen:** alle trillingen die worden overgebracht op het menselijk lichaam en welke schadelijk zijn voor de gezondheid of gevaarlijk zijn in welke vorm dan ook;
- c. de Minister:** de Minister van Arbeid en Volksgezondheid;
- d. het Hoofd:** het Hoofd der Arbeidsinspectie.

Artikel 2

De bepalingen in dit Staatsbesluit zijn van toepassing met betrekking tot arbeid in alle ondernemingen, zoals genoemd in artikel 2 van de "**Veiligheidswet 1947**" (G.B. 1947 no. 142).

HOOFDSTUK II

Voorschriften ten aanzien van dag- en kunstverlichting Dagverlichting

Artikel 3

Een werklokaal moet voldoende door daglicht zijn verlicht, tenzij de aard van het werk zich er tegen verzet.

Artikel 4

Een werklokaal zal door daglicht voldoende verlicht worden geacht, indien boven het omliggend terrein gelegen lichtopeningen, welk direct daglicht toelaten, zijn aangebracht. Deze lichtopeningen dienen een gezamenlijk oppervlak te hebben van tenminste eentiende van het vloeroppervlak van het werklokaal, tenzij de aard van het bedrijf zich daartegen verzet of bijzondere omstandigheden of inrichtingen ter plaatse waar gewerkt wordt, voldoende dagverlichting waarborgen.

Artikel 5

Indien in een werklokaal de in het voorgaande artikel bedoelde lichtopeningen bezet zijn met zodanig glassoort of zodanig zijn aangebracht of zijn voorzien van ventilatieluiken of anderszins, dat ter plaatse waar gewerkt wordt, geen voldoende dagverlichting is gewaarborgd, moet het gezamenlijke lichtoppervlak, volgens het in artikel 4 vereiste, zoveel worden vergroot, dat ter plaatse waar gewerkt wordt, een voldoende dagverlichting is verzekerd. De beglazing van de lichtoppervlakken dienen aan binnen- en buitenzijde schoon te zijn.

Artikel 6

Ten aanzien van een werklokaal, dat v66r het inwerking treden van dit Staatsbesluit als zodanig in gebruik was, gelden de voorschriften als genoemd in artikel 4, slechts in zoverre als naleving daarvan mogelijk is.

Artikel 7

1. Het bepaalde in artikel 4 geldt niet ten aanzien van projecteercellen van bioscopen, werklokalen van baggermolens en grind- of zandzuigers.
2. In een werklokaal moet ter plaatse, waar arbeid wordt verricht, het rechtstreeks invallende zonlicht kunnen worden afgesloten.

Artikel 8

Privaten, urinoirs, trappen en gangen moeten zo mogelijk door daglicht zijn verlicht.

Kunstverlichting

Artikel 9

1. Bij gebruik van kunstlicht moet een werklokaal voldoende en doelmatig worden verlicht.

2. Een plaats, waar werkzaamheden worden verricht, moet zonedig voldoende en doelmatig door kunstlicht zijn verlicht.
3. De kunstverlichting moet zijn aangepast aan de aard van het werk. De verlichtingssterkte moet voldoende zijn voor de te verrichten werkzaamheden.
4. Een lichtbron moet zodanig geplaatst en ingericht zijn, dat het licht de werknemer direct of indirect tijdens de arbeid niet hinderlijk in de ogen schijnt.

Artikel 10

1. Indien de kunstverlichting anders geschiedt dan door electriciteit, zullen zodanig doeltreffende maatregelen moeten worden genomen, dat gevaar voor brand en explosie ontstaan door onvolkomenheden in de werking van de lichtbron, dan wel door beschadiging, middels een beveiliging wordt voorkomen.
2. Lichtbronnen, waarvan de verlichting anders geschiedt dan door electriciteit, mogen niet worden toegepast in ruimten die, door hun aard, gevaar op kunnen leveren voor brand en explosie.

Artikel 11

Zolang werknemers, met uitzondering van de zulken, die met toezicht of bewaking zijn belast, in de onderneming aanwezig zijn, moeten de privaten, urinoirs, gangen, trappen, terreinen en overige gedeelten van een onderneming zodanig zijn verlicht, dat veilig verkeer en verblijf aldaar voldoende zijn gewaarborgd.

Artikel 12

In ondernemingen, waar meer dan 100 personen in één gebouw plegen te verblijven, en kunstverlichting door middel van electriciteit plaats heeft, moeten zolang de bedrijfsarbeid geheel of gedeeltelijk met behulp van kunstlicht wordt uitgeoefend, zulks maatregelen zijn getroffen, dat bij enige stoornis in de lichtvoorziening een voldoende noodverlichting is gewaarborgd bij de uitgangen van de werklokale en op trappen, gangen en portalen, welke bij het verlaten van de onderneming gebruikt moeten worden.

HOOFDSTUK III

Voorschriften omtrent het bevorderen van een behaaglijk klimaat van de werkomgeving.

Artikel 13

Gebouwen en andere opstallen moeten zodanig zijn ingericht en worden onderhouden, dat rekening houdende met de eisen welke de aard van het bedrijf stelt, de daarin verblijvende werknemers beschut zijn tegen nadelige invloeden van het buitenklimaat.

Artikel 14

1. Voor het bepalen van de klimaatomstandigheden is een grootte vastgesteld genaamd temperatuurindex.

Onder de temperatuurindex **L** wordt verstaan een grootte welke met behulp van onderstaande formule wordt bepaald: $L = (42 t_l - 8 t_{ln}) : (34 + t_l - t_{ln})$,

waarin **t_l** = droge luchttemperatuur

t_{ln} = natte luchttemperatuur,

beide te zelfder tijd en plaats gemeten en uitgedrukt in graden Celsius.

Onder droge luchttemperatuur wordt verstaan de temperatuur welke wordt aangewezen door een temperatuurmeettoestel, waarvan het gevoelige meetgedeelte droog is en tegen straling is afgeschermd.

Onder natte luchttemperatuur wordt verstaan de temperatuur welke wordt aangewezen door een temperatuurmeettoestel, waarvan het gevoelige meetgedeelte is omwikkeld met een vochtig poreus materiaal, waarlangs de lucht in beweging wordt gehouden.

2. Indien de luchtsnelheid niet meer bedraagt dan 1 m/sec. en de droge luchttemperatuur en de stralingstemperatuur niet meer dan 5°C. verschillen, gelden ter plaatse, waar arbeid wordt verricht de artikelen 16 en 17.

Voor de toepassing van de vorige volzin wordt de stralingstemperatuur (**t_s**) berekend uit de globetemperatuur (**t_g**) en de droge luchttemperatuur (**t_l**) volgens de formule: $t_s = 2 t_g - t_l$

Onder de globetemperatuur wordt verstaan de temperatuur aangewezen door een temperatuurmeettoestel, waarvan het gevoelige meetgedeelte zich bevindt in het centrum van een holle dofzwarte bol met een diameter van 15 cm.

3. Wanneer de luchtsnelheid meer dan 1m/sec. bedraagt of de droge luchttemperatuur en de stralingstemperatuur meer dan 5oC. verschillen, geldt ter plaatse waar arbeid wordt verricht, artikel 18.

Artikel 15

Ten behoeve van de beoordeling van klimaatsituaties ter plaatse, waar arbeid wordt verricht, moeten zonodig doelmatige meetinstrumenten aijn aangebracht,

Artikel 16

1. Ter plaatse waar arbeid wordt verricht, mag de temperatuurindex **L** niet meer bedragen dan 30.

2. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid mag de temperatuurindex L meer bedragen dan 30 in omstandigheden, waar redelijkerwijs niet kan worden verlangd dat aan het eerste lid wordt voldaan, mits de arbeidsduur ter plaatse wordt beperkt en daarop aansluitend zo mogelijk tijdelijk verblijf in een koelere omgeving wordt verschaft.

Deze omstandigheden worden geacht aanwezig te zijn bij kunstmatig verwarmde drooginrichtingen, ovens, stoomketels; bij aan zonnestraling blootgestelde ruimten; bij een in aanbouw of in reparatie zijnd schip, bouwwerk of tank; bij een bedrijfsstoring en bij bijzonder warm weer.

Artikel 17

Indien in koude klimaatsituaties arbeid moet worden verricht, waarbij de temperatuurindex 12 of minder bedraagt, moeten doelmatige persoonlijke beschuttingsmiddelen worden gebruikt of andere doelmatige middelen worden toegepast, dan wel moet de arbeidsduur ter plaatse worden beperkt.

Deze omstandigheden worden geacht aanwezig te zijn, indien het product of het fabricageproces aan het binnenklimaat bepaalde eisen stelt en in kunstmatig gekoelde ruimten, zoals een koelhuis of vriescel.

Artikel 18

1. Indien arbeid wordt verricht op een plaats, waar zich een klimaatsituatie voordoet overeenkomstig artikel 14, derde lid, zoals in bedrijfsruimten, waarin kunstmatig de begrenzende oppervlakken, installaties of voorwerpen een aanmerkelijke warmtestraling veroorzaken dan wel in de buitenlucht tengevolge van wind of zonnestraling, moeten zonodig ter beschutting tegen nadelige invloeden van hitte of van koude, doelmatige middelen zijn aangewend, of doeltreffende maatregelen zijn genomen als genoemd in artikel 16, tweede lid, of artikel 17.

2. Indien in een werklokaal of elders noodzakelijkerwijs arbeid wordt verricht, op een plaats, waar sterke warmtestraling heerst, moeten hete oppervlakken geïsoleerd zijn, warmtestralingerende schermen en persoonlijke beschuttingsmiddelen, zoals isolerende overkleding, gelaatsschermen, handschoenen, schoeisel en hoofdbedekking worden gebruikt of andere doelmatige middelen worden toegepast, dan wel moet de arbeidsduur ter plaatse worden beperkt en zo mogelijk tijdelijk verblijf in koelere omgeving worden verschaft.

Artikel 19

1. Indien werknemers in de regen arbeid verrichten of bij hun arbeid bespat worden met water, dan wel in contact komen met natte of koude oppervlakken, moeten ter beschutting tegen de nadelige invloeden daarvan, doelmatige middelen zijn aangewend, zoals vloerroosters, voetenbanken, matten, regenschutten, spalschermen en dekkleden of moeten persoonlijke beschuttingsmiddelen worden gebruikt, zoals waterdichte, al of niet gevoerde handschoenen en schoeisel, vochtkerende of isolerende overkleding en hoofdbedekking.

Artikel 20

1. Een werklokaal moet ten behoeve van een voldoende algemene luchtverversing door middel van afvoer van verontreinigde lucht en toevoer van verse lucht voorzien zijn van:

- a. bij natuurlijke luchtverversing: in de wanden of plafonds aangebrachte doelmatige toe- en afvoeropeningen en/of zuigkappen;

- b. bij een kunstmatige luchtverversing: doelmatige technische voorzieningen, zoals ventilatoren.
2. Bij toepassing van een natuurlijke luchtverversing moet in een werklokaal gedurende de rust- en werktijden worden zorg gedragen voor een zo goed mogelijke luchtverversing door een doeltreffend gebruik van toe- en afvoeropeningen.
 3. Bij toepassing van een kunstmatige luchtverversing moet in een werklokaal gedurende de werktijden en zonodig ook gedurende de rusttijden door een doeltreffend gebruik van de technische voorzieningen worden zorg gedragen voor een luchtverversing van tenminste 10 m³ per uur per werknemer.
 4. Indien lucht of andere gassen, dampen of stof uit een werklokaal kunstmatig worden afgevoerd, dienen tevens middelen voor toevoer van verse lucht te zijn aangebracht.
 5. De luchtverversing van een werklokaal dient zodanig te geschieden, dat de werknemers in generlei opzicht hiervan hinder ondervinden.

HOOFDSTUK IV**Het voorkomen of beperken van schadelijk of hinderlijk geluid of van andere schadelijke of hinderlijke trillingen**

Artikel 21

Machines, trekkers, werktuigen, apparaten of installaties moeten zodanig geconstrueerd, ingericht, opgesteld of ondersteund zijn en zodanig onderhouden worden, dat zij bij het in werking zijn geen schadelijk of hinderlijk geluid dan wel trillingen veroorzaken, tenzij zulks onmogelijk is of redelijkerwijze niet kan worden gevergd.

Artikel 22

Het verrichten van werkzaamheden moet zodanig geschieden, dat daarbij geen schadelijk of hinderlijk geluid dan wel andere schadelijke of hinderlijke trillingen worden veroorzaakt, tenzij zulks onmogelijk is, of redelijkerwijze niet kan worden gevergd.

Artikel 23

Indien de uitzonderingen, vervat in de laatste zinsnede van artikel 21 of van artikel 22 van toepassing zijn, moeten doelmatige voorzieningen aangebracht zijn, waardoor zoveel mogelijk wordt voorkomen dat:

- 1°. zodanig geluid dan wel zodanige trillingen heersen in een ruimte, waarin werknemers plegen te verblijven;
- 2°. zodanige trillingen rechtstreeks op het lichaam van de werknemers worden overgebracht.

Artikel 24

In gevallen waarin voorzieningen aangebracht ingevolge artikel 23, de werknemers onvoldoende bescherming bieden tegen het schadelijk of hinderlijk geluid dan wel tegen de andere schadelijke of hinderlijke trillingen, moet het aantal werknemers dat aan dat geluid of die trillingen wordt blootgesteld, tot het uiterste beperkt zijn.

De vorige volzin is van overeenkomstige toepassing, indien het aanbrengen van voorzieningen, als bedoeld in artikel 23, onmogelijk is of redelijkerwijze niet kan worden gevergd.

Artikel 25

Door of namens de Minister kan het niveau worden vastgesteld, waarboven geluid of andere trillingen voor de toepassing van dit hoofdstuk geacht worden schadelijk of hinderlijk te zijn. Voorts kan door of namens hem worden vastgesteld, hetgeen voor de toepassing van dit hoofdstuk kan worden beschouwd als de maximale aanvaardbare waarden van trillingen die op het lichaam worden overgebracht door:

- 1°. handgereedschap of een werktuig dat moet worden vastgehouden of gedragen om te kunnen worden gebruikt;

2°. een zit- of staanplaats van een trekker, werktuig, machine, installatie of apparaat.

Artikel 26

Indien een der hierna omschreven gevaren zich voordoet, hetzij in een geval, waarop het bij of krachtens dit hoofdstuk bepaalde niet van toepassing is, hetzij in een geval, waarin de naleving daarvan niet leidt tot vermindering van dat gevaar, moeten onverminderd vorenbedoelde bepalingen, voor de werknemers die aan dat gevaar bloot staan, de daarbij aangegeven persoonlijke beschuttingsmiddelen in voldoende aantal beschikbaar zijn en moet worden zorg gedragen, dat deze door de werknemers worden gebruikt:

I °. tegen het gevaar van inwerking van schadelijk geluid op het gehoororgaan: doelmatige gehoorbeschermingsmiddelen;

2°. tegen het gevaar van overgang van schadelijke trillingen op het lichaam, voortgebracht door handgereedschap of door een werktuig dat moet worden vastgehouden of gedragen om te kunnen worden gebruikt: doelmatige handschoenen of andere doelmatige middelen ter bescherming van het lichaam.

Artikel 27

Persoonlijke beschuttingsmiddelen, als bedoeld in artikel 26, moeten in goede staat verkeren en zindelijk worden gehouden.

HOOFDSTUK V

Het voorkomen of beperken van schade aan de gezondheid door fysieke en/of psychische belasting door arbeid.

Artikel 28

Zware lichamelijke arbeid, welke een nadelige invloed heeft op de fysieke conditie van de werknemer, dient te worden voorkomen.

Artikel 29

Indien de arbeid, genoemd in het vorige artikel, niet kan worden voorkomen, dienen zodanige maatregelen te worden genomen, dat de werknemer hiervan geen schadelijke gevolgen ondervindt.

Artikel 30

Zit- en staanplaatsen voor de bediening van een machine, werktuigen, installaties, apparaten of voertuigen dienen zodanig te zijn ingericht of te zijn aangepast of zodanig in te richten of aan te passen zijn aan werknemers, welke voor de bediening ervan zijn of worden aangewezen, dat een onnodige extra belasting van spieren dan wel vermoeidheid wordt voorkomen.

Artikel 31

Zit- en staanplaatsen ten behoeve van de bewerking van materialen en grondstoffen of het verrichten van werkzaamheden aan machines, werktuigen, installaties, apparaten of voertuigen of onderdelen hiervan, dienen zodanig te zijn ingericht of te zijn aangepast of zodanig in te richten of aan te passen zijn aan werknemers, welke voor het bewerken ervan of het verrichten van werkzaamheden eraan zijn of worden aangewezen, dat een onnodige extra belasting van spieren dan wel vermoeidheid wordt voorkomen.

Artikel 32

Bij een informatiestroom, welke door één der zintuigen moet worden waargenomen of waarbij sprake is van een combinatie van zintuiglijke waarnemingen, moet de informatiebron zodanig zijn opgesteld of zijn ingericht, dat deze informatiestroom op een verantwoorde wijze door de betrokken werknemers kunnen worden verwerkt.
Hierbij moet een onnodige extra belasting van de zintuigen, zowel van psychische als van fysieke aard, worden voorkomen.

HOOFDSTUK VI

Slotbepalingen

Artikel 33

Hel Hoofd, of in beroep, ingevolge artikel 34, lid 1, de Minister, kan ten aanzien van het bepaalde in de artikelen 4 t/m 12, 13, 15, 16, lid 2, 17 t/m 20, 23, 24, 26, 27, en 29 t/m 32 nadere eisen, maatregelen en voorwaarden stellen.

Artikel 34

1. Tegen een beschikking van het Hoofd, ingevolge artikel 33, kunnen de belanghebbenden in beroep komen bij de Minister binnen dertig dagen, een en ander te rekenen vanaf de dagtekening van de beschikking.

Hij die in beroep komt na die termijn, wordt niet op grond daarvan niet-ontvankelijk in zijn beroep verklaard, indien hij ten genoegen van de Minister aantoont het beroep te hebben ingesteld binnen dertig dagen na de dag, waarop hij van de beschikking redelijkerwijs heeft kennis kunnen dragen.

2. De Minister beslist binnen vijf en veertig dagen na het tijdstip van ontvangst van het beroepsschrift.

3. Indien in beroep de beschikking wordt gewijzigd, treedt de gewijzigde beschikking in de plaats van die, waartegen beroep was ingesteld.

Artikel 35

Het instellen van het beroep heeft geen schorsende werking.

Artikel 36

1. Dit Staatsbesluit, dat als "Besluit Werkomstandigheden" (Veiligheidsvoorschrift No. 7) kan worden aangehaald, wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname bekend gemaakt.

2. Het treedt in werking met ingang van de dertigste dag volgende op die van zijn bekendmaking.

Gegeven te Paramaribo, de 30ste mei 1981.
H.R. CHIN A SEN.

De Minister van Arbeid a.i.,
H.H. RUSLAND.

Uitgegeven te Paramaribo, de 30ste mei 1981.
De Minister van Binnenlandse Zaken,
Districtsbestuur en Milieubeheer,
F.J. LEEFLANG.

STAATSBESLUIT van 30 mei 1981, houdende Veiligheidsvoorschrift No. 7, betreffende voorschriften aangaande de werkzaamheden op plaatsen waar arbeid wordt verricht (Besluit Werkomstandigheden).

NOTA VAN TOELICHTING

Dit besluit behelst maatregelen en voorschriften ten aanzien van de humanisering van de arbeid in ruime zin. De maatregelen en voorschriften betreffen verlichting, klimaat, geluid en trillingen en fysieke en psychische belasting van de mens bij zijn arbeid.

Hoofdstuk II omvat de voorschriften voor dag- en kunstverlichting. Daglicht in de werkruimte is voor de psychische gezondheid van de mens van groot belang. De artikelen 3 tot en met 6 regelen de voorwaarden waaraan de openingen voor toetreding van het daglicht moeten voldoen. De artikelen 9 tot en met 12 regelen de kunstverlichting.

De vereisten zijn gericht op de aanwezigheid van voldoende verlichting op de werkplek, afgestemd op de aard van de werkzaamheden en zonedig aangepast aan de individuele werknemer. Daarnaast ligt het accent op de veiligheid met name ten aanzien van die ruimten in de bedrijven welke geen werkplek vormen.

Hoofdstuk III handelt over het bevorderen van een behaaglijk klimaat en heeft betrekking op temperatuur, luchtvochtigheid, ventilatie en circulatie van lucht in een werklokaal of elders waar arbeid wordt verricht. Hiervoor is het begrip "temperatuurindex" ingevoerd, dat afkomstig is van het "**Veiligheidsbesluit fabrieken en werkplaatsen**", gebaseerd op de Nederlandse Veiligheidswet van 1934. Deze index is gekozen, omdat in de beschikbare literatuur geen hanteerbare formule of anderszins gevonden is, waaruit een bruikbare norm kon worden verkregen. De bovengrens van de index is in verband met de klimaatomstandigheden in Suriname verhoogd (artikelen 13 en 14). Hoge luchtsnelheden (artikel 18 lid 1) kunnen onder bepaalde omstandigheden hinderlijk zijn, vooral wanneer er arbeid wordt verricht in ruimten, waar bovendien een lage temperatuur heerst. In artikel 19 komt o.a. de combinatie van water (vocht) en lage temperatuur aan de orde. Hierbij is vooral gedacht aan bepaalde lokalen in een brouwerij, waar beide klimaatcomponenten voorkomen.

Artikel 20 handelt over luchtverversing en betreft vooral die werkruimten, waarin een natuurlijke ventilatie wordt belemmerd, zoals keukens, bakkerijen, geheel van airconditioning voorziene werkruimten e.d..

Hoofdstuk IV betreft de bescherming van de mens tegen nadelige gevolgen voor de gezondheid van geluid en trillingen. De artikelen 21 en 22 geven aan, dat er zodanig geconstrueerd moet worden, dat constructies zodanig moeten worden onderhouden en dat er zodanig mee moet worden gewerkt, dat schadelijk geluid of trillingen worden voorkomen.

De artikelen 23 en 24 geven aan dat er maatregelen moeten worden genomen om de schadelijke gevolgen van geluid of trillingen te beperken, indien deze niet bij de bron kunnen worden bestreden. Door of namens de Minister kunnen normen voor lawaai en trillingen worden vastgesteld (artikel 25).

Hoofdstuk V behelst maatregelen ter voorkoming van schadelijke gevolgen van arbeid onder bezwaarlijke omstandigheden.

In de artikelen 28 tot en met 32 wordt het ergonomisch aspect in de wetgeving opgenomen, dat betrekking heeft op:

- inspannende werkhouding en eenvoudige beweging en spierbelasting;
- belasting van de zintuigen gedurende waarnemingen door één of meer zintuigen.

Schadelijke gevolgen van overbelasting van het menselijk lichaam en zintuigen dienen te worden voorkomen. Deze gevolgen kunnen zowel in een zeer kort tijdbestek, als zelf na jaren schade opleveren of schadesymptomen vertonen.

De Minister van Arbeid a.i.,
H.H. RUSLAND.

STAATSBLAD van de REPUBLIEK SURINAME

STAATSBESLUIT van 30 mei 1981, houdende **Veiligheidsvoorschrift No.8**, betreffende voorschriften aangaande beveiliging tegen de gevaren van ioniserende stralen (**Besluit Ioniserende Straling**).

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

Overwegende, dat - ter uitvoering van artikel 3 lid 1 van de "**Veiligheidswet 1947**" (O.B. 1947 no. 142)

- het nodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, na goedkeuring door de Raad van Ministers, besloten:

HOOFDSTUK I**Inleidende bepalingen**

Artikel 1

Het in dit Staatsbesluit bepaalde geldt met betrekking tot de beveiliging van werknemers tegen de gevaren van toestellen welke ioniserende stralen uitzenden en van radioactieve stoffen.

Definities

Artikel 2

Voor de toepassing van het bij of krachtens dit Staatsbesluit bepaalde wordt, naast hetgeen is vermeld in artikel 1 van de "**Veiligheidswet 1947**" (G.B. 1947 no. 142) verstaan onder:

1. **Ioniserende stralen:** electromagnetische of corpusculaire stralen, welke in staat zijn ionenvorming te veroorzaken, nader te onderscheiden in:
 - a. röntgen- en gammastralen;
 - b. beta-, electronen- en positonenstralen;
 - c. protonenstralen;
 - d. alfastralen;
 - e. neutronenstralen
 - f. stralen van zware deeltjes, bestaande uit atoomkernen of delen daarvan en niet vallende onder c. ,d, en e.;
 - g. andere corpusculaire stralen dan die bedoeld onder b. tot en met f..
2. **Natuurlijke stralen:** ioniserende stralen welke afkomstig zijn van natuurlijke, aardse en cosmische bronnen;
3. **Röntgen:** een hoeveelheid röntgen-of gammastralen, zodanig dat de daardoor per 0,001293 gram lucht teweeggebrachte electronen-emissie in lucht ionen van beiderlei teken vormt met een totale lading van één electrostatische eenheid elk;

4. **Geabsorbeerde dosis:** een hoeveelheid energie, welke door ioniserende stralen aan een stof per eenheid van massa op een bepaalde plaats wordt overgedragen;

5. **Rad:** eenheid van geabsorbeerde dosis, zijnde 100 erg per gram;

6. **Relatief biologisch effect:** de verhouding tussen een geabsorbeerde dosis röntgen- of gammastralen welke een specifieke ionisatie oplevert, gelijk aan 100 ionenparen per micron weglengte in water, en de geabsorbeerde dosis van andere ioniserende stralen welke bij de volwassen mens hetzelfde biologisch effect teweeg brengt.

De Minister kan de waarden aangeven welke voor het relatief biologisch effect zullen gelden;

7. **Effectieve biologische dosis:** een dosis welke wordt bepaald door het product van de geabsorbeerde dosis in rad en het relatief biologisch effect;

8. **Rem:** eenheid van effectieve biologische dosis zijnde een dosis ioniserende stralen welke, door het menselijk lichaam geabsorbeerd, een biologisch effect oplevert, gelijk aan het effect dat in hetzelfde weefsel tot stand komt door het absorberen van één rad röntgenstralen welke een specifieke ionisatie oplevert, gelijk aan 100 ionen-paren per micron weglengte in water;

9. **Gecumuleerde dosis:** de som, in de tijd geïntegreerd, van alle door een individu ontvangen doses ioniserende stralen, met uitzondering van de dosis afkomstig van natuurlijke stralen en van medisch onderzoek en medische behandeling van het individu met stralen;

10. **Nuclide:** atoomsoort, zoalsdeze wordt bepaald door haar massagetal, atoomnummer en energie toestand;

11. **Desintegratie:** het spontaan uiteenvallen van een atoomkern, hetgeen emissie van ioniserende stralen tot gevolg heeft;

12. **Radioactiviteit:** het verschijnsel van desintegratie in een nuclide;

13. **Radioactieve stof :** stof welke radioactiviteit vertoont;

14. **Activiteit:** een grootheid welke het aantal desintegraties per tijdseenheid in een radioactieve stof voorstelt;

15. **Curie:** een hoeveelheid radioactieve stof, waarin het aantal desintegraties per seconde $3,7 \times 10^{10}$ bedraagt;

16. **Electronvolt:** een hoeveelheid energie, gelijk aan die welke aan een vrij electron wordt toegevoerd bij een versnelling door een potentiaal-verschil van één volt;

17. **Doseringsnelheid:** dosis per tijdseenheid indien er sprake is van röntgen per tijdseenheid, geabsorbeerde dosis per tijdseenheid indien er sprake is van rad per tijdseenheid en effectieve biologische dosis per tijdseenheid indien er sprake is van rem per tijdseenheid;

18. **Bron:** een toestel of een stof, in staat ioniserende stralen uit te zenden;

19. **Ingekapselde bron:** een bron gevormd door radioactieve stoffen, welke:

a. op hechte wijze in vaste niet-radioactieve stoffen zijn opgenomen of

b. zijn omgeven door een niet-radioactief omhulsel, een en ander met dien verstande dat, zowel de onder a. bedoelde stoffen, als het onder b. bedoelde omhulsel voldoende weerstand bieden om onder normale omstandigheden elke verspreiding van radioactieve stoffen en elke mogelijkheid van besmetting te voorkomen;

20. **Beschermende bron:** een ingekapselde bron van zodanig samenstelling, dat geen alfa- en/of betastralen of een schadelijke hoeveelheid secundaire stralen naar buiten treden;

21. **Bestraling:** blootstelling van personen aan ioniserende stralen, waarbij de bron zowel binnen als buiten het lichaam kan zijn gelegen;

22. **Besmetting:** verontreiniging van een stof, van een omgeving of van een persoon door radioactieve stoffen;

23. **Radiologische werkzaamheden:** werkzaamheden bestaande in het omgaan anders dan bij het vervoer door een of meer personen met:

a. bronnen, bestaande uit toestellen welke ioniserende stralen uitzenden met uitzondering van toestellen welke op plaatsen, waar zich personen kunnen bevinden, geen uitwendige bestraling van enig deel van het lichaam kunnen veroorzaken, overeenkomende met een dosis van meer dan 0,5 millirem per uur;

b. bronnen, bestaande uit vaste, vloeibare of gasvormige alfa-, beta- of gammastralen uitzendende radioactieve stoffen, in hoeveelheden welke die, genoemd in onderstaande label onderscheidenlijk voor beschermde en niet beschermde bronnen, overschrijden, terwijl bovendien de specifieke activiteit dier stoffen 2 microcurie per gram overschrijdt;

Hoeveelheid in millicurie

	Soort van stralen	Beschermde bronnen	Niet beschermde bronnen
	Gamma-, maar geen alfa-of betastralen	1	1
	Beta-, maar geen gamma-of alfastralen	1	0,1
	Gamma- en beta-, maar geen alfastralen	1	0,1
	Alfa-, maar gamma- of betastralen	1	0,01
	Gamma- en alfa-, maar geen betastralen	1	0,01
	Gamma- en alfa-, maar geen gammastralen	1	0,01
	Alfa-, beta- en gammastralen	1	0,01

c. bronnen, bestaande uit radium en andere elementen der radiumreeks, plutonium, strontium 90 of andere door de Minister aan te wijzen stoffen, ongeacht hun hoeveelheid en specifieke activiteit, tenzij het ingekapselde bronnen betreft, in welk geval de in de rechterkolom van vorenstaande tabel aangegeven getalwaarden van toepassing zijn; of tenzij het beschermde bronnen betreft, in welk geval de in de linkerkolom van vorenstaande tabel aangegeven getalwaarden van toepassing zijn;

d. bronnen, bestaande uit vaste, vloeibare of gasvormige radioactieve stoffen, ongeacht hun hoeveelheid en specifieke activiteit, welke neutronen- of andere corpusculaire stralen, niet zijnde alfa- of betastralen, uitzenden.

HOOFDSTUK II

Algemene voorschriften betreffende het voorkomen van ongevallen, besmetting en beroepsziekten.

Artikel 3

Het bepaalde in dit hoofdstuk geldt met betrekking tot de beveiliging bij alle arbeid waarbij werknemers blootstaan aan de gevaren van ioniserende stralen uitzendende toestellen of van radioactieve stoffen.

Maximale dosis straling

Artikel 4

1. Het aantal aan ioniserende stralen blootgestelde werknemers moet zo gering mogelijk worden gehouden en uitwendige bestraling of besmetting moet door doeltreffende maatregelen zoveel mogelijk zijn voorkomen.
2. De doses, welke niet mogen worden overschreden, worden voor de hierna omschreven groepen werknemers als volgt vastgesteld:
 - a. voor werknemers, die radiologische werkzaamheden verrichten:
 - I. Bij bestraling van de bloedvormende organen, de gonaden en de ooglenzen; 1e 3 rem per 13 opeenvolgende weken; 2e een gecumuleerde dosis) berekend naar de leeftijd, als aangegeven door de volgende basisformule:
 $D = 5(11-18)$ rem, waarin D de gecumuleerde dosis in rem en N. de leeftijd in jaren van de betrokken werknemer voorstelt;
 - II. Bij een plaatselijke bestraling van het organisme en onverminderd het in I, onder 2e, bepaalde voor wat de gezamenlijke bloedvormende organen, de gonaden en ooglenzen betreft: 8 rem per 13 opeenvolgende weken en 30 rem per jaar op elke willekeurige plaats van de huid, behalve de handen, de onderarmen, de voeten en de enkels, waar de dosis 15 rem per 13 opeenvolgende weken en 60 rem per jaar bedraagt;
 - III. Bij bestraling van de inwendige organen, met uitzondering van de bloedvormende organen, de gonaden en de ooglenzen: 4 rem per 13 opeenvolgende weken en 15 rem per jaar. Voor de toepassing van het onder I en II gestelde worden vo6r het tijdstip van inwerkingtreding van dit Staatsbesluit ontvangen dosis, geacht gelijk te zijn aan die, berekend volgens de onder a., I, 2e genoemde basisformule.
 - b. voor werknemers, die geen radiologische werkzaamheden verrichten, doch die geregeld moeten vertoeven ter plaatse waar die werkzaamheden worden verricht: een dosis, gelijk aan die genoemd onder lid 2a.;
 - c. voor werknemers, niet zijnde werknemers als bedoeld onder a. en b. ten aanzien van wie uit hoofde van de door hen te verrichten werkzaamheden een dosisbeperking tot de onder d. aangegeven waarde bezwaarlijk of onmogelijk is: een dosis van 1,5 rem per jaar, evenwel met dan na verkregen toestemming van het Hoofd der Arbeidsinspectie;
 - d. voor alle andere dan de onder a., b. en c. bedoelde werknemers; een dosis van 0,5 rem per jaar voor de bloedvormende organen, de gonaden en de ooglenzen.

3. Indien een bijzondere omstandigheid zulks noodzakelijk maakt, kan voor een mannelijke werknemer, vallende onder een der in het tweede lid, onder a. en b. genoemde categorieën een eenmalige dosis van ten hoogste 12,5 rem voor het gehele lichaam of een willekeurig deel daarvan worden toegelaten, mits een zodanige bestraling niet meer dan eenmaal in het leven van de werknemer voorkomt.

Indien de, met inbegrip van de in de vorige volzin genoemde dosis, in totaal gecumuleerde dosis van de betrokken werknemers groter is dan die, welke volgt uit een berekening volgens de in het tweede lid, onder a., I, 2e genoemde basisformule, blijft deze overschrijding buiten beschouwing.

4. Indien ten gevolge van een onvoorziene gebeurtenis een werknemer als bedoeld in het tweede lid, onder a. en b., een dosis van meer dan 3 rem ontvangt, blijft, indien de met inbegrip van deze dosis in totaal gecumuleerde dosis van de betrokken werknemer groter is dan die, welke volgt uit een berekening volgens de in het tweede lid, onder a., I, 2e genoemde basisformule, deze overschrijding buiten beschouwing, voor zover een dergelijke gebeurtenis maar eenmaal in het leven van de werknemer voorkomt en de daarbij ontvangen dosis niet meer dan 25 rem bedraagt.

5. De beveiligingsmaatregelen ter bescherming van werknemers als bedoeld in het tweede lid, onder a., en b., moeten zijn gebaseerd op een gemiddelde dosis van 0,1 rem per week en 5 rem per jaar.

Registratie personeel

Artikel 5

1. Als werknemers, als bedoeld in artikel 4, tweede lid, onder a., b., of c., mogen slechts personen zijn tewerkgesteld, die tenminste de leeftijd van 18 jaren bezitten.
2. Jaarlijks moet in de maand januari aan het Hoofd der Arbeidsinspectie mededeling worden gedaan van de naam, de geboortedatum, het geslacht en het adres van elk in de onderneming werkzame werknemers, als bedoeld in het eerste lid.
3. Een vrouw mag gedurende haar zwangerschap en de periode van borstvoeding geen arbeid verrichten, waarbij zij aan verhoogde bestraling wordt blootgesteld.

Voorkomen van besmetting

Artikel 6

1. Het gevaar voor inwendige besmetting van werknemers door radioactieve stoffen moet door doeltreffende maatregelen zoveel mogelijk zijn voorkomen.
2. De Minister kan met betrekking tot de in het eerste lid bedoelde besmetting grenswaarde vaststellen voor de in het menselijk lichaam toe te laten hoeveelheid radioactieve stoffen.

Artikel 7

1. Ter plaatse, waar arbeid wordt verricht, mag geen schadelijke concentratie van radioactieve stoffen in de lucht voorkomen.

2. De Minister kan met betrekking tot de in het eerste lid bedoelde concentratie grenswaarden vaststellen.

Artikel 8

1. Ioniserende stralen uitzendende toestellen of voorwerpen, welke radioactieve stoffen bevatten, met alles wat daartoe behoort, alsmede hulp- en beveiligingsmiddelen, moeten voldoen aan de eisen van goed en veilig werk en in goede staat van onderhoud verkeren.

2. Ioniserende stralen uitzendende toestellen of voorwerpen, welke radioactieve stoffen bevatten, met alles wat daartoe behoort, alsmede hulp- en beveiligingsmiddelen moeten zodanig zijn opgesteld of ingericht, dat lichamelijke schade en ten gevolge van uitwendige bestraling of besmetting zoveel mogelijk is voorkomen.

3. Het omgaan met ioniserende stralen uitzendende toestellen en radioactieve stoffen en het zich ophouden in de omgeving daarvan moet zodanig geschieden dat lichamelijke schade ten gevolge van uitwendige bestraling of besmetting zoveel mogelijk is voorkomen.

Röntgeninstallaties

Artikel 9

1. Röntgenbuizen moeten van een zodanig omhulsel zijn voorzien, dat de door het omhulsel naar buiten tredende stralen de veiligheid niet in gevaar kunnen brengen. Bij buizen voor medische en veterinaire röntgentherapie en -diagnostiek moet daartoe in elk geval zijn voldaan aan de eis dat bij gesloten venster de doseringsnelheid van de door het omhulsel naar buiten tredende stralen, gemeten bij de maximale buisspanning en de daarbij behorende continu toelaatbare stroom, op 1 m afstand van het buisfocus niet meer bedraagt dan:

- 1e. één röntgen per uur bij buizen voor röntgentherapie;
- 2e. 100 miliröntgen per uur bij buizen voor röntgendiagnostiek,

2. Het bepaalde in het eerste lid geldt niet voor:

- a. röntgenbuizen voor een maximale spanning van niet meer dan 250 kilovolt;
- b. röntgenbuizen, opgesteld in natuurkundige of electro-technische beproevingsruimten en laboratoria; een en ander voor zover maatregelen zijn genomen, waardoor die röntgenbuizen geen bijzonder gevaar opleveren,

3. Tubussen, bestemd voor röntgentherapie moeten dezelfde mate van bescherming waarborgen als het omhulsel van de röntgenbuis.

4. Blanke, of daarmee gelijk te stellen delen van röntgeninstallaties en toebehoren, welke bij normaal gebruik door spanning staan of stroom geleiden, moeten deugdelijk tegen aanraking zijn beschermd,

5. Het bepaalde in het vierde lid geldt niet voor:

- a. metalen leidingsomhullingen, welke als terugleiding worden gebezigd;
- b. delen, welke zich op een hoogte van tenminste 2,75 m boven de vloer bevinden;
- c. delen in natuurkundige of electrotechnische beproevingsruimten en laboratoria, voor zover maatregelen zijn genomen, waardoor die delen geen bijzonder gevaar opleveren;

- d. delen, welke zich in een afzonderlijke lokaliteit bevinden, die slechts nu en dan door daartoe gerechtigde personen worden betreden, overigens is afgesloten en alleen door bedoelde personen kan worden ontsloten.
6. Metalen buizen of omhulsels en andere uitwendige metalen delen van röntgentoestellen moeten zijn voorzien van een deugdelijke veiligheidsaarding.
7. Buigzame leidingen tot aansluiting van röntgentoestellen en -buizen moeten deugdelijk zijn geïsoleerd en voldoende weerstand tegen ruwe behandeling hebben of daartegen zijn gevrijwaard.
8. Hoogspanningsgeneratoren voor röntgenbuizen moeten in deugdelijk afgesloten geaarde metalen of met geaard metaal beklede kasten zijn ondergebracht.
9. Het bepaalde in het achtste lid geldt niet voor hoogspanningsgeneratoren, welke zich in een afzonderlijke lokaliteit bevinden, die slechts nu en dan door daartoe gerechtigde personen wordt betreden, overigens is afgesloten en alleen door bedoelde personen, kunnen worden ontsloten.

Artikel 10

Toestellen welke, zonder dat dit wordt beoogd, röntgenstralen uitzenden zodanig, dat op enige plaats aan de oppervlakte of in de onmiddellijke nabijheid van het toestel een doseringssnelheid van 0,5 milliröntgen per uur wordt overschreden, moeten zodanig zijn opgesteld of afgeschermd, dat op plaatsen, waar zich werknemers kunnen bevinden de dosis, waaraan enig deel van het lichaam is blootgesteld, 0,5 millirem per uur niet kan overschrijden.

Artikel 11

Röntgentoestellen moeten zodanig zijn opgesteld of afgeschermd dat werknemers zich niet aan de primaire stralenbundel behoeven bloot te stellen.

Toepassingen

Artikel 12

1. Lokalen, waarin voor therapeutische doeleinden gebruik pleegt te worden gemaakt van röntgenstralen van meer dan 150 kilo electronvolt of van een hoeveelheid radioactieve stof, waarvan de doseringssnelheid der uitgezonden gammastralen meer dan 180 milliröntgen per uur op 1 m afstand van de niet afgeschermden stof bedraagt, alsmede de voor deze bestralingen gebruikte installaties, moeten zodanig zijn ingericht dat zich tijdens de bestraling geen werknemers in het lokaal behoeven te bevinden.
Zonodig moet een inrichting aanwezig zijn die de stralingsbron bij het betreden van het lokaal uitschakelt dan wel afschermt.
2. Waar nodig en mogelijk moeten bij medisch- radiografisch of medisch-fluoroscopisch onderzoek in daarvoor bestemde ruimten de werknemers zich, hetzij achter een scherm van voldoende absorberend vermogen, hetzij buiten het lokaal, waar het onderzoek plaats heeft, bevinden.
3. De in het tweede lid genoemde veiligheidsvoorschriften ten aanzien van medisch- radiografisch en medisch-fluoroscopisch onderzoek zijn mede van toepassing ten aanzien van veterinaire radiografisch en veterinaire- fluoroscopisch onderzoek.

4. Bij medisch- radiografisch onderzoek met een frequentie van meer dan 1000 opnamen per week moeten maatregelen zijn opgenomen waardoor de bescherming van de bij dat onderzoek betrokken werknemers tegen de door de onderzochte persoon verstrooide stralen gedwongen tot stand komt.
5. Biologische, fysische of chemische onderzoekingen, waarbij gebruik wordt gemaakt van röntgenstralen van meer dan 150 kilo electronvolt of een hoeveelheid radioactieve stof, waarvan de doseringssnelheid der uitgezonden gammastralen meer dan 180 milliröntgen per uur op 1m afstand van de niet afgeschermdde stof bedraagt, moeten zo nodig geschieden in een lokaal, waar zich tijdens de bestralingen geen werknemers bevinden.
6. Bronnen voor kristallografisch onderzoek, welke niet door een deugdelijke bescherming tegen verstrooide zowel als directe straling zijn omgeven, moeten zonnodig zijn opgesteld in een lokaal, waar zich tijdens het onderzoek geen werknemers bevinden.
7. Bij radiografisch en fluoroscopisch onderzoek van voorwerpen of stoffen moet een deugdelijke afscherming tegen directe en verstrooide straling om bron en object zijn aangebracht, tenzij op andere wijze een doeltreffende beveiliging is verkregen.

Beveiligingsinrichtingen

Artikel 13

Zo nodig moet op doeltreffende wijze zijn verhinderd dat lokalen kunnen worden betreden of kasten kunnen worden geopend, dan wel beschermingen kunnen worden verwijderd, indien het betreden der lokalen, het openen der kasten of het verwijderen der beschermingen uitwendige bestraling of besmetting, dan wel aanraking van onder spanning staande delen ten gevolge zou kunnen hebben.

Gebouwen

Artikel 14

De vloeren, plafonds en wanden alsmede de zich daarin bevindende luiken, deuren, ramen, kijkglazen en dergelijke van lokalen, waarin ioniserende stralen plegen te worden opgewekt of aangewend of waarin radioactieve stoffen aanwezig plegen te zijn, moeten zodanig zijn samengesteld of ingericht, dat niet bij radiologische werkzaamheden betrokken werknemers, die zich buiten de lokalen bevinden, niet aan een grotere dosis dan die, genoemd in artikel 4, tweede lid, onder d., kunnen zijn blootgesteld.

Aanduidingen

Artikel 15

1. Op stralenkerende beveiligingsmiddelen moet een voor het absorberend vermogen daarvan kenmerkende aanwijzing duidelijk en onuitwisbaar zijn aangegeven.
2. Van stralenkerende delen van gebouwen moeten zo nodig gegevens beschikbaar zijn, waaruit het absorberend vermogen van bedoelde delen blijkt. Deze gegevens moeten desverlangd aan de met het toezicht belaste ambtenaren worden overgelegd.

3. Waar nodig, doch in ieder geval in omstandigheden, waar werknemers kunnen worden blootgesteld aan een stralingsdosis van meer dan 1,5 rem per jaar, moeten met het oog op het gevaar voor uitwendige bestraling of besmetting op geschikte plaatsen doelmatige en duidelijke waarschuwingsborden of -tekens zijn aangebracht.
4. Waar nodig, moeten met het oog op het gevaar voor het aanraken van onder spanning staande delen op geschikte plaatsen doelmatige en duidelijke waarschuwingsborden of -tekens zijn aangebracht,
5. Houders of vaten, waarin radioactieve stoffen worden bewaard, moeten van een voor de inhoud kenmerkend teken zijn voorzien, tenzij het Hoofd der Arbeidsinspectie zulks onnodig oordeelt.

Contrôle stralingsniveau

Artikel 16

Waar nodig, doch in ieder geval in omstandigheden, waar werknemers aan een uitwendige stralingsdosis kunnen worden blootgesteld van meer dan 1,5 rem per jaar, moeten periodiek of, indien de omstandigheden zulks vereisen, doorlopend metingen worden verricht ter bepaling van de doseringssnelheid ter plaatse, waar zich werknemers bevinden.

Contrôle luchtverontreiniging

Artikel 17

Waar nodig, doch in ieder geval in omstandigheden, waar werknemers, als gevolg van besmetting kunnen worden blootgesteld aan een stralingsdosis van meer dan 1,5 rem per jaar, moeten periodiek of, indien de omstandigheden zulks vereisen, doorlopend metingen worden verricht ter bepaling van de concentratie van radioactieve stoffen in de lucht.

Acuut gevaar

Artikel 18

1. Indien werkzaamheden worden verricht, waarbij het kan voorkomen dat werknemers plotseling aan overmatige, uitwendige bestraling, of in ernstige mate aan besmetting worden blootgesteld, moet voldoende onderricht en zo nodig deskundig personeel, uitgerust met instrumenten om het gevaar te kunnen constateren, aanwezig zijn.
2. Indien het in het eerste lid bedoelde gevaar zich daadwerkelijk voordoet, moet er onmiddellijk worden zorggedragen dat:
 - a. de werkzaamheden worden gestaakt;
 - b. de gevaarlijke plaatsen worden ontruimd;
 - c. het Hoofd der Arbeidsinspectie wordt verwittigd.
3. Indien het Hoofd of de bestuurder op grond van het bepaalde in artikel 3 van de "**Veiligheidswet 1947**" (G.B. 1947 no. 142) de zorg van de onder a. en-b. van het tweede lid bepaalde heeft opgedragen aan enig lid van het toezichthoudend personeel en dit personeel die opdracht ten uitvoer brengt onder omstandigheden, waar zulks naar het oordeel van het Hoofd of

de bestuurder onnodig is, pleegt het Hoofd of de bestuurder, alvorens in te grijpen, overleg met het Hoofd der Arbeidsinspectie.

Artikel 9

1. Elke werknemer, die radiologische, of daarmee verband houdende werkzaamheden verricht, moet de opdracht hebben om, indien hij of zij reden heeft aan te nemen dat een bron, bestaande uit radioactieve stoffen, is zoekgeraakt, gestolen of beschadigd, hiervan onmiddellijk kennis te geven aan een daartoe aangewezen lid van het opzichthoudend personeel of, indien zodanige aanwijzing niet heeft plaatsgehad, aan het Hoofd of de bestuurder.

2. Terstond na ontvangst van een kennisgeving, als bedoeld in het eerste lid, moet de juistheid daarvan door een in te stellen onderzoek worden nagegaan. Indien uit het onderzoek blijkt, dat de kennisgeving terecht is geschied, moet het Hoofd der Arbeidsinspectie onmiddellijk op de hoogte worden gesteld.

Vervoer, opslag, afvoer

Artikel 20

Het vervoeren, voorhanden hebben, als afval deponeren of afvoeren van radioactieve stoffen moet zodanig geschieden, dat daaruit geen lichamelijke schade voor werknemers kan voortvloeien.

Registratie

Artikel 21

1. Het Hoofd of de bestuurder is verplicht van zijn voorraad en voorts van elke bereiding, ontvangst, verwerking, afgifte, deponering als afval of afvoer van radioactieve stoffen aantekening te houden op bewijsstukken, opgemaakt overeenkomstig een door de Minister vastgesteld model, en hiervan binnen een week na elke mutatie een duplicaat te zenden aan het Hoofd der Arbeidsinspectie.

2. Heeft een duplicaat, als bedoeld in het vorige lid, betrekking op het als afval deponeren of het afvoeren van radioactieve stoffen dan doet het Hoofd der Arbeidsinspectie hiervan onverwijld mededeling aan de Directeur van Volksgezondheid.

Onderzoek van inrichtingen

Artikel 22

1. De Minister kan ondernemingen of één of meer groepen van ondernemingen, waarin radiologische werkzaamheden worden verricht, aanwijzen, waarvan het Hoofd of de bestuurder in het bezit moet zijn van een geldig bewijs, waaruit blijkt dat ten tijde dat het werd opgemaakt, was voldaan aan bepaalde op zijn onderneming van toepassing zijnde voorschriften van Hoofdstuk II van dit besluit. Het bewijs moet zijn opgemaakt en afgegeven door een door de Minister erkende dienst of instelling. Aan zodanige erkenning kunnen voorwaarden worden verbonden. Bij de erkenning kan de Minister regelen geven aangaande de door de instelling te verrichten beproevingen of onderzoekingen, welke aan de afgifte van het bewijs dienen vooraf te gaan.

2. De Minister kan een geldigheidsduur vaststellen voor het in het vorige lid bedoelde bewijs.
3. Het Hoofd of de bestuurder der in het eerste lid bedoelde onderneming is verplicht, uiterlijk een week na ontvangst van het in dat lid bedoelde bewijs, een duplicaat hiervan te zenden aan het Hoofd der Arbeidsinspectie.
4. De Minister stelt het model vast overeenkomstig hetwelk het in het eerste lid bedoeld bewijs moet zijn opgemaakt.
5. Het in het eerste lid bedoelde bewijs moet aan de met het toezicht belaste ambtenaren op eerste aanvraag worden getoond.
6. Indien de instelling of dienst, bedoeld in het eerste lid, weigert een bewijs als daar bedoeld af te geven, geeft zij hiervan ten spoedigste bij schriftelijke, gedagtekende beslissing kennis aan het Hoofd of de bestuurder, onder opgave van de redenen welke tot weigering hebben geleid.
7. Tegen een beslissing als bedoeld in het vorige lid kan het Hoofd of de bestuurder binnen dertig dagen na de dagtekening der beslissing beroep instellen bij de Minister.
8. Wordt ten aanzien van een beslissing, als bedoeld in het zesde lid in beroep, bepaald dat een bewijs alsnog zal worden verleend, dan geschiedt de afgifte daarvan door of op last van de Minister.

HOOFDSTUK III

Aanvullende voorschriften met betrekking tot radiologische en daarmee gelijkgestelde werkzaamheden

Artikel 23

1. Het bepaalde in dit Hoofdstuk geldt met betrekking tot werknemers die radiologische werkzaamheden verrichten.
2. Het bepaalde in de artikelen 25 tot en met 33 vindt overeenkomstige toepassing ten aanzien van werknemers als bedoeld in artikel 4, tweede lid, onder b., alsmede ten aanzien van werknemers, die aan een grotere stralingsdosis kunnen worden blootgesteld dan 1,5 rem per jaar.
3. Het bepaalde in de artikelen 25 tot en met 29, 32 en 33 vindt mede toepassing ten aanzien van de werknemers als bedoeld in artikel 4, lid 2, onder c..

Afzonderlijke lokaal

Artikel 24

Voor het verrichten van radiologische werkzaamheden bestaande in het mechanisch, fysisch of chemisch bewerken of verwerken van radioactieve stoffen, moeten geschikte lokalen beschikbaar zijn, welke slechts voor deze werkzaamheden mogen worden gebruikt.

Deze werkzaamheden mogen slechts in bedoelde lokalen geschieden.

Hygiënische maatregelen

Artikel 25

1. Ruimten, waarin rekening moet worden gehouden met het gevaar voor besmetting, moeten zodanig zijn ingericht, dat de besmettingskans voor de aldaar werkzame werknemers zo klein mogelijk is. Met name moet er in bedoelde ruimten voor gezorgd zijn:
 - a. dat zij op gemakkelijke wijze van besmetting kunnen worden gezuiverd;
 - b. dat verspreiding van radioactieve stoffen in de lucht door doeltreffende maatregelen is voorkomen;
 - c. dat, voor zover naleving van het onder b. gestelde met of niet in voldoende mate mogelijk is, ophoping van een schadelijke hoeveelheid radioactieve stoffen in de lucht door toepassing van doeltreffende luchtverversing is voorkomen.
2. Voor de kledingstukken, welke bij de arbeid in ruimten als bedoeld in het eerste lid, zijn gedragen, moeten opzettelijk daartoe aangewezen doelmatig gelegen bergplaatsen beschikbaar zijn, gescheiden van de bergplaatsen der overige kledingstukken.
3. In ruimten, als bedoeld in het eerste lid, moeten ten aanzien van de werkwijze en de andere handelingen van de aldaar werkzame werknemers zodanig maatregelen zijn getroffen, dat de besmettingskans en de kans op verspreiding van besmetting zo klein mogelijk zijn. In bedoelde ruimten mag niet, worden gegeten, gedronken of gerookt en mogen geen cosmetische middelen worden aangewend.

4. Indien rekening moet worden gehouden met het gevaar voor besmetting, moet voor de betrokken werknemers een voldoende aantal doelmatig gelegen en ingerichte was- en zo nodig badgelegenheden beschikbaar zijn.

Artikel 26

Zo vaak als nodig is, moeten ruimten waarin radiologische werkzaamheden worden verricht, bestaande in het omgaan met radioactieve stoffen, alsmede de zich in die ruimten bevindende voorwerpen, grondig van besmetting worden gezuiverd.

Persoonlijke beveiligingsmiddelen

Artikel 27

Bij radiologische werkzaamheden moeten zo nodig doeltreffende middelen ter persoonlijke beveiliging van de werknemers tegen uitwendige bestraling en besmetting beschikbaar worden gesteld en moet ervoor worden gezorgd dat deze door de werknemers worden gebruikt.

Signaaltoestellen

Artikel 28

Onverminderd het bepaalde in de artikelen 16 en 17 moeten in ruimten, waar radiologische werkzaamheden worden verricht, zo nodig toestellen aanwezig zijn, welke het ontstaan van gevaar voor overmatige uitwendige bestraling of besmetting terstond en op duidelijke wijze kenbaar maken.

Onttrekking aan bestraling

Artikel 29

Een werknemer, die radiologische werkzaamheden verricht, moet buiten de daarvoor bestemde tijd zoveel mogelijk aan uitwendige bestraling en besmetting zijn onttrokken.

Medische keuring

Artikel 30

1. Werknemers mogen slechts radiologische werkzaamheden verrichten, of deze werkzaamheden slechts met inachtneming van bepaalde beperkingen verrichten, indien uit de uitslag van een geneeskundig onderzoek, buiten tegenwoordigheid van derden verricht door een door het Hoofd der Arbeidsinspectie aangewezen geneeskundige blijkt, dat het verrichten van deze werkzaamheden op medische gronden toelaatbaar is dan wel slechts toelaatbaar is met inachtneming van door die geneeskundige aangegeven beperkingen.

2. Het in het vorige lid bedoelde onderzoek moet geschieden, v6drdat zij met radiologische werkzaamheden worden belast en voorts nadien tenminste eenmaal per jaar, of indien zij geregeld per week een grotere dosis dan 0,1 rem ontvangen, tenminste eenmaal per drie maanden.

3. Indien op grond van bijzonder omstandigheden aannemelijk is dat met een driemaandelijks onderzoek als bedoeld in het vorige lid niet kan worden volstaan met het geneeskundige

onderzoek, terstond, nadat deze bijzondere omstandigheden zich hebben voorgedaan, plaatsvinden.

Bedoelde bijzondere omstandigheden worden in elk geval aanwezig geacht in de gevallen bedoeld in artikel 4, leden 3 en 4, alsmede in gevallen, waarbij een werknemer aan overmatige besmetting heeft blootgestaan.

4. Indien het in dit artikel bedoelde geneeskundige onderzoek ertoe leidt, dat een werknemer geen radiologische werkzaamheden mag verrichten, of deze slechts met inachtneming van bepaalde beperkingen mag verrichten, wordt hem, alsmede het Hoofd der Arbeidsinspectie, hiervan schriftelijk mededeling gedaan.

De onderzochte persoon kan binnen veertien dagen na dagtekening van deze mededeling herkeuring verzoeken aan de Minister, die daartoe een of meer geneeskundigen aanwijst. De uitslag van de herkeuring wordt schriftelijk medegedeeld aan de onderzochte persoon en aan het Hoofd der Arbeidsinspectie.

5. De Minister kan nadere bepalingen vaststellen betreffende:
- de gegevens, welke bij een geneeskundig onderzoek moeten worden overlegd;
 - de wijze waarop dat onderzoek moet worden uitgevoerd;
 - de wijze van beoordeling der geschiktheid, of ongeschiktheid van werknemers, die radiologische werkzaamheden verrichten of moeten verrichten.

Werktijdbeperking en recreatie

Artikel 31

Indien het geneeskundig onderzoek, bedoeld in artikel 30, dan wel de anamnese daartoe aanleiding geven, kunnen door het Hoofd der Arbeidsinspectie eisen worden gesteld ten aanzien van de tijd gedurende welke een werknemer radiologische werkzaamheden mag verrichten, alsmede ten aanzien van de tijd gedurende welke aan die werknemer extra rust en gelegenheid tot recreatie moet worden gegeven.

Persoonlijke stralingscontrôle

Artikel 32

1. Werknemers, die radiologische werkzaamheden verrichten, moeten, tenzij het Hoofd der Arbeidsinspectie zulks onnodig oordeelt, de beschikking hebben over persoonlijke contrôlemiddelen, verstrekt vanwege een door de Minister erkende instelling of onderneming, aan de hand waarvan door deze instelling of onderneming periodiek wordt bepaald aan welke dosis ioniserende stralen de betrokken werknemers zijn blootgesteld geweest. De contrôlemiddelen moeten door de werknemers gedurende de tijden van mogelijke bestraling op de daartoe aangewezen plaatsen van het lichaam worden gedragen.

2. Aan een erkenning, als bedoeld in het eerste lid, kunnen door de Minister voorwaarden worden verbonden.

3. De in het eerste lid bedoelde contrôlemiddelen dienen tenminste eenmaal per twee weken of zo dikwijls als het Hoofd der Arbeidsinspectie nodig oordeelt aan de erkende instelling of onderneming te worden opgezonden.

4. Van de resultaten van de in het eerste lid bedoelde controle moet een register worden aangehouden, dat desverlangd aan de met het toezicht belaste ambtenaren moet worden overhandigd.

5. De Minister kan nadere bepalingen vaststellen, met betrekking tot de wijze van registratie, verwerking en bewaring van de resultaten, verkregen door de in het eerste lid bedoelde controle.

Instructies

Artikel 33

In ruimten, waar radiologische werkzaamheden plegen te worden verricht, moet een door het Hoofd der Arbeidsinspectie goedgekeurde schriftelijke, duidelijke leesbare instructie zijn opgehangen, vermeldende hetgeen door de werknemers behoort te worden nagekomen of nagelaten in het belang van de veiligheid en ter voorkoming van lichamelijke schade van henzelf, of van anderen.

Deskundigheid

Artikel 34

1. Het verrichten van radiologische werkzaamheden moet geschieden onder toezicht van een bevoegde deskundige, die op de hoogte is van de gevaren, welke deze werkzaamheden met zich mee kunnen brengen.

2. Indien het toezicht, als bedoeld in het vorige lid wordt uitgeoefend door een ander persoon dan het Hoofd of de bestuurder zelf, moet bedoelde persoon de opdracht hebben alle maatregelen te nemen welke een gevaarloos verloop van de radiologische werkzaamheden waarborgen.

3. Werknemers, die radiologische werkzaamheden verrichten, moeten voldoende onderricht zijn met betrekking tot de gevaren, welke deze werkzaamheden met zich mee kunnen brengen.

HOOFDSTUK IV

Bijzondere voorschriften met betrekking tot lokalen

Artikel 35

Het bepaalde in dit hoofdstuk geldt met betrekking tot lokalen, voor zover aldaar radiologische werkzaamheden plegen te worden verricht.

Verlichting

Artikel 36

Een lokaal moet, voor zover de aard van de werkzaamheden zulks toelaat, voldoende en doelmatig zijn verlicht.

Zindelijkheid

Artikel 37

Een lokaal moet zindelijk en zoveel mogelijk vrij van stof worden gehouden.

Temperatuur, luchtverversing

Artikel 38

1. In een lokaal moeten zo nodig doeltreffende maatregelen voor de instandhouding van een draaglijke temperatuur zijn genomen.
2. In een lokaal moet gedurende de werktijden worden zorg gedragen voor voldoende toevoer van verse lucht en zo nodig op doeltreffende wijze voor alvoer van door schadelijke dampen of gassen verontreinigde lucht, een en ander onder vermindering van hinderlijke tocht. Deze bepaling geldt mede ten aanzien van lokalen, die uitsluitend worden gebruikt voor het ontwikkelen van fotografisch materiaal.

Elektrische installaties

Artikel 39

Onverminderd het bepaalde in artikel 9 geldt, met betrekking tot elektrische installaties in lokalen het volgende:

- a. bij elke installatie moet een steeds bijgewerkte en voldoende duidelijke schematische voorstelling zijn, aangevende de stroomsoorten, geïnstalleerde vermogens, wijze van uitschakeling en beveiliging, koperdoorsnede van de leidingen en vermogens, welke op die leidingen zijn aangesloten;
- b. het Hoofd of de bestuurder, of de door hem met de werkzaamheden belaste verantwoordelijke deskundige, moet zich overtuigen, dat alle schakelingen en verbindingen, zowel na gedane herstellingen, als bij vernieuwingen of uitbreidingen, zodanig zijn aangebracht, dat bij het in bedrijf komen geen gevaar bestaat voor ongelukken.

HOOFDSTUK V

Verplichtingen van de werknemers

Artikel 40

Een werknemer, op wie betrekking heeft een voorschrift gegeven bij de artikelen 8, lid 3, 12 lid 2, 18 lid 2, 25 lid 3, 27 of 32 lid 1, of die een opdracht heeft ontvangen, als bedoeld in artikel 19 lid 1, of op wie betrekking heeft een eis van het Hoofd der Arbeidsinspectie, betreffende de wijze van uitvoering in een bepaald geval van het bij de genoemde artikelen bepaalde, is verplicht, voor zover hij redelijkerwijs kan worden geacht met dat voorschrift, die opdracht of die eis bekend te zijn, bij of terzake van de arbeid, welke hij verricht, dat voorschrift, die opdracht, of die eis na te leven en de op grond van dat voorschrift of die eis aanwezige en voor hem bestemde beveiligings- of controlemiddelen aan te wenden.

HOOFDSTUK VI

Slotbepalingen Stellen van eisen

Artikel 41

Het Hoofd der Arbeidsinspectie, of een andere door de Minister aangewezen ambtenaar kan betreffende de wijze van uitvoering in een bepaald geval van het in Hoofdstuk II gestelde aan de Hoofden of bestuurders eisen stellen.

Vrijstelling

Artikel 42

1. Door, of namens de Minister kan vrijstelling worden verleend van het bepaalde in de artikelen 9, 10, 12, 13, 15 lid 12, 21, 24, 25 leden 2 en 4, 33 en 39, Aan deze vrijstelling kunnen voorwaarden worden verbonden.
2. Bij de vrijstelling wordt bepaald, gedurende welke tijd zij zal gelden, dan wel of zij voor onbepaalde tijd wordt verleend.
3. Een vrijstelling kan te allen tijde worden ingetrokken, indien blijkt, dat zij met het oog op lichamelijke schade niet gehandhaafd kan blijven, dat de reden waarom zij is verleend, is vervallen, of dat aan één of meer voorwaarden, waaronder zij is verleend, niet wordt voldaan.

Inwerkingtreding

Artikel 43

1. Dit Staatsbesluit, dat als "**Besluit Ioniserende Straling**" (**Veiligheidsvoorschrift no. 8**) kan worden aangehaald, wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname bekend gemaakt.
2. Het treedt in werking met ingang van de dertigste dag volgende op die van zijn bekendmaking.

Gegeven te Paramaribo, de 30ste mei 1981.
H.R. CHIN A SEN

De Minister van Arbeid a.i.
H.H. RUSLAND

Uitgegeven te Paramaribo, de 30ste mei 1981
De Minister van Binnenlandse Zaken, Distriktsbestuur en Milieubeheer,
F.J. LEEFLANG.

STAATSBESLUIT van 30 mei 1981, houdende **Veiligheidsvoorschrift No. 8**, betreffende voorschriften aangaande beveiliging tegen de gevaren van ioniserende stralen (**Besluit Ioniserende Straling**).

NOTA VAN TOELICHTING

Het bepaalde in dit Staatsbesluit is vrijwel geheel in overeenstemming met de richtlijnen betreffende ioniserende straling, welke op 2 februari 1959 door de Raad van Ministers van de Europese Gemeenschap zijn uitgevaardigd.

De inhoud van dit besluit betreft de beveiliging van werknemers tegen het gevaar van ionerende straling en geldt voor alle ondernemingen, een en ander krachtens artikel 3 lid 1 van de "**Veiligheidswet 1947**" (G.B. 1947 no. 142).

Hoofdstuk I omvat de meetwaarden en de technische definities van de begrippen, die in dit Staatsbesluit worden gehanteerd.

Het bepaalde in Hoofdstuk II is gericht op het voorkomen van ongevallen en beroepsziekten en op de daarbij te treffen maatregelen, aangaande ioniserende stralen, welke worden uitgezonden door toestellen of radioactieve stoffen.

Onder ioniserende straling verstaat men, deels energetische, deels corpusculaire straling, die het vermogen bezit om ionisatie op te wekken. De belangrijkste ioniserende stralingssoorten zijn röntgen-, beta-, en gammastralen en neutronen.

De meest voor deze straling gevoelige delen van het lichaam zijn o.a. de bloedvormde organen, de ooglenzen, de kiemcellen van de gonaden, de lymfklieren en het beenmerg. Daarnaast is een foetus eveneens gevoelig voor ioniserende straling.

Om deze redenen is in artikel 4 een opsomming gegeven van de diverse grenzen van stralingsdosis, welke werknemers in een bepaald tijdsbestek mogen ontvangen. Voor jeugdigen en vrouwelijke werknemers gelden extra beperkingen ten aanzien van werkzaamheden, waarbij men blootgesteld kan worden aan ioniserende straling; leeftijd en zwangerschap spelen hierbij een rol. Voorts dient registratie van het desbetreffende personeel plaats te vinden (artikel 5).

De stralingsintensiteit van bepaalde vormen van straling richt soms weinig schade aan, daar deze afneemt met het kwadraat van de afstand.

Wanneer echter stoffen (vaste en vloeibare), welke stralen uitzenden, fijn verdeeld in de lucht voorkomen en zodoende via de luchtwegen en het maag-darmkanaal in het lichaam binnendringen (besmetting), wordt het gevaar voor bepaalde organen zeer groot. Om het gevaar van straling of besmetting tegen te gaan, moeten bronnen (toestellen, e.d.), die ioniserende stralen uitzenden of radioactieve stoffen bevatten, adequaat beschermd zijn tegen die gevaren (artikelen 6 t/m 8).

Voor röntgeninstallaties geven de artikelen 9 t/m 12 details aan en noemen de maatregelen, die moeten worden getroffen tijdens het werken met deze apparatuur.

Gebouwen en ruimten in gebouwen moeten zijn beveiligd om te voorkomen, dat de daarin opgestelde apparatuur of stralingsbronnen gevaar opleveren bij het betreden van deze gebouwen en ruimten in deze gebouwen (artikelen 13 en 14).

Het absorberend vermogen van beveiligingsmiddelen en delen van gebouwen moet bekend zijn. Plaatsen, waar gevaar kan optreden, moeten door waarschuwborden e.a. worden aangegeven. Houders, waarin radioactieve stoffen worden bewaard, moeten van een voor de inhoud kenmerkend teken zijn voorzien.

Op plaatsen, waar straling kan optreden, waar besmetting van de lucht kan plaatsvinden, of waar acuut gevaar van overmatige straling of besmetting kan voorkomen, moeten metingen

worden verricht. Bij acuut gevaar moeten direct de nodige maatregelen worden genomen (artikelen 16 t/m 19).

Men is verplicht de administratie bij te houden van de voorraden, de afvoer van afval, e.d. van radioactieve stoffen, omdat nauwkeurig bekend moet zijn waar deze stoffen aanwezig zijn en vooral of er van deze stoffen iets vermist wordt (artikel 21).

Inrichtingen, waar radiologische werkzaamheden worden verricht, moeten voldoen aan de in dit Staatsbesluit genoemde voorschriften. Daartoe wordt door een door de Minister erkende Dienst een bewijs afgegeven (artikel 22).

Radiologische werkzaamheden worden in Hoofdstuk III apart behandeld, omdat hierbij het gevaar van besmetting in het bijzonder kan optreden. Speciale maatregelen dienen te worden getroffen. Daarnaast dienen signaaltoestellen, welke het gevaar voor besmetting e.d. duidelijk aangeven, aanwezig te zijn (artikel 23 t/m 28).

Het uitvoeren van radiologische werkzaamheden is afhankelijk gesteld van de uitkomsten van een medische keuring en een persoonlijke stralingscontrole. Aan de hand hiervan kunnen beperkingen, of een verbod worden opgelegd tot deze werkzaamheden (artikel 30 t/m 32).

Naast de verplichtingen van de werkgever is ook aandacht besteed aan de verplichtingen van de werknemer. De werknemer is gehouden al datgene te doen wat nodig is voor een veilige uitvoering van zijn werkzaamheden (artikel 40).

Door, of namens de Minister kan vrijstelling van het bepaalde in een aantal voorschriften worden verleend, al dan niet onder voorwaarden, indien daartoe door de aard van de werkzaamheden of omstandigheden aanleiding bestaat (Hoofdstuk VI).

De Minister van Arbeid, a.i.
H.H. RUSLAND.